

Skatteretlige aspekter af kvoter og kreditter vedrørende drivhusgasser

Klima og drivhusgasserne er et varmt emne på den politiske dagsorden. Denne artikel omhandler Kyoto-protokollen, EU-reguleringen og de danske regler om CO₂-kvoter. Fremstillingen viser, at reguleringen af drivhusgasser er et vanskeligt område, som ikke i tilstrækkelig grad er tænkt sammen med beskattningen af CO₂-kvoter og -kreditter. Der er således behov for at sikre et fornuftigt samspil mellem den nationale og internationale regulering af kvotemarkedet og de skattemæssige implikationer heraf. Den danske lovgivning om beskattning af CO₂-kvoter er første skridt på vejen, men forhåbentlig ikke sidste, idet der fortsat kan konstateres en række principielle spørgsmål, som der ikke er taget endeligt stilling til.

Af Jakob Bundgaard, Partner, associate professor, Ph.D., Deloitte

1. Baggrund

Klimaområdet står centralt på den globale dagsorden i de kommende år. I lyset af EU's klimaaftale, den danske energiaftale og det kommende klima-topmøde i København i 2009 er der al mulig grund til at forøge den faglige fokusering på dette område. Særligt køreplanen for vedvarende energi i EU-regi kan fungere som driver for udviklingen. Køreplanen indeholder målsætninger om, at 20 % af det samlede energiforbrug i 2020 skal komme fra vedvarende energikilder. Endvidere er det foreslået, at CO₂-kvoter ikke skal tildeles gratis, samt at kredsen af kvotevirksomheder skal udvides, herunder eksempelvis til skibs- og flytrafik(1).

Tempoet for den økonomiske omstilling og for udbredelsen af nye teknologier er dybt afhængig af lovgivning og regulering som driver(2). Det er velkendt, at beskattning spiller en central rolle som klima- og miljøpolitisk instrument(3). Dette kan tage form af beskattning ved forurening og udledning eller ved indførelsen af særlige skattemæssige incitamenter(4). Disse vigtige instrumenter udgør dog ikke fokus for denne fremstilling.

En anden type instrument består i cap-and-trade systemer, hvor der foretages begrænsninger i den maksimale udledning, samtidig med at der udstedes omsættelige kvoter. Et sådant system er introduceret i EU, for så vidt angår drivhusgasser. Det er dog først fra 2008, at der er gennemført bindende begrænsninger for udledningen af drivhusgasser omfattet af Kyoto-protokollen. Det er blevet anført, at EU's kvotedirektiv ikke alene indebærer fordele for miljøet, men tillige åbner for nye forretningsmuligheder, idet handel med emissionskvoter har åbnet et nyt finansielt marked med betydeligt potentiale grundet kvoternes knaphed(5). På dette grundlag er særligt CO₂-kvoter blevet et interessant investeringsobjekt. Samtidig intensiveres aktiviteterne hos udledere og stater og frivillige aktører med henblik på at frembringe de fornødne kvoter og kreditter.

CO₂-markedet er i Fortune Magazine blevet kaldt "det 21. århundredes mest bizarre, komplekse og kontroversielle nye industri"(6). Hvis der i ét land indføres et carbon pricing system, mens der i et andet land ikke indføres tilsvarende, kan der opstå såkaldt "carbon leakage", som indebærer, at produktion mv. søger mod det land, hvor der ikke findes en tilsvarende omkostning.(7) For at modvirke sådanne effekter er det nærliggende at overveje at indføre såkaldte "carbon tariffs"(8). Et globalt carbon handelssystem medfører vindere og tabere på grund af historiske og geografiske omstændigheder(9).

Prissætningen på kvoter fastsættes på baggrund af udbud og efterspørgsel. Markedet har siden 2005 været kendetegnet ved en voldsom vækst, som i 2006 involverede mere end 800 mio. kvoter, mens det samme tal blev nået efter blot 7 måneder i 2007(10). Europæisk handel

har hidtil udgjort indtil omkring 80 % af det globale marked for kvoter og kreditter.

Kvotepriiserne er steget kraftigt i 2007 og 2008 og udgør aktuelt (23.6.2008) 27,40 EUR pr. EU-kvotepriis og 20,40 EUR pr. CER(11). Det forventes, at kvotepriiserne vil nærme sig kvotepriisen minus risikopræmie og transaktionsomkostninger. Det er usikkert, hvordan det samlede CO₂-marked vil udvikle sig i perioden 2008-2012. Det beror på, at hidtil mindre aktive lande som Canada og Japan har store reduktionsforpligtigelser, og lande som Rusland og Ukraine har store reduktionspotentialer. Disse landes klimastrategier vil have stor indflydelse på priserne for kvoter og kreditter.

Kyoto-protokollen og EU's kvotedirektiv er nyskabelser, der indebærer betydelige juridiske udfordringer, idet det ikke er nogen let opgave at skabe de juridiske og institutionelle rammer for et nyt marked for noget så imaginært som drivhusgasser(12). På trods af den skitserede udvikling er det dog samtidig kendetegnende, at de skatteretlige konsekvenser ved de forskellige aspekter af kvotereguleringen og kvotehandel mv. kun i begrænset omfang har været genstand for analyse. På dette grundlag er det særdeles relevant at afdække de skatteretlige implikationer af tildeling og handel med CO₂-kvoter og kreditter. En sådan analyse forudsætter et kendskab til den internationale og nationale kvoteregulering, hvorfor fremstillingen indledes med en oversigt over de mest centrale forhold inden for den internationale og nationale kvoteregulering.

2. Kyoto-protokollen

2.1. Reduktion af udledning af drivhusgasser

I international sammenhæng udgør Kyoto-protokollen grundlaget for reduktioner af drivhusgasudledninger(13). Denne protokol udgør den første internationale aftale, hvor intentionerne skal udmøntes direkte i bindende forpligtelser. Fra d. 1.1.2008 trådte Kyoto-protokollens bindende begrænsninger for udledning af drivhusgasser i kraft(14). Dette medfører, at industrilandene (defineret i bilag I til protokollen) i perioden 2008-2012 samlet skal nedbringe emissionen af drivhusgasser med 5 % (gennemsnitstal) i forhold til 1990-niveauet. Samlet for EU udgør dette mål 8 % i medfør af protokollen. Efter EU-fordelingen af forpligtelsen udgør reduktionsmålet 21 % for Danmarks vedkommende, mens andre lande har mindre mål eller faktisk kan forøge udledningen(15).

2.2. Joint Implementation (JI) og Clean Development Mechanism (CDM) projekter - herunder CO₂-kreditter og carbon funds

Ved siden af de bindende emissionsbegrænsninger indeholder Kyoto-protokollen særlige regler for overvågning, verifikation og rapportering.

Hertil kommer af stor praktisk interesse, at Kyoto-protokollen indeholder bestemmelser om såkaldt Joint Implementation (herefter JI) og Clean-Development Mechanism (herefter CDM), hvorefter dele af begrænsningerne kan opnås ved projekter i andre lande. Rammerne for JI, er fastsat i protokollen art. 6. JI, medfører, at de omfattede parter (stater) kan opfylde reduktionsmålene ved at udføre projekter i andre industrilande. JI-kreditter kan først anvendes i 2. periode fra 2008-2012, hvorved en driftsleder først i foråret 2009 kan returnere en JI-kredit. CDM-kreditter kan anvendes allerede for perioden 2005-2007.

Ordlyden af art. 6 i Kyoto-protokollen er således:

1. *For the purpose of meeting its commitments under Article 3, any Party included in Annex I may transfer to, or acquire from, any other such Party emission reduction units resulting from projects aimed at reducing anthropogenic emissions by sources or enhancing anthropogenic removals by sinks of greenhouse gases in any sector of the economy, provided that:*

(a) *Any such project has the approval of the Parties involved;*

(b) *Any such projects provides a reduction in emissions by sources, or an enhancement of removals by sinks, that is additional to any that would otherwise occur;*

(c) *It does not acquire any emission reduction units if it is not in compliance with its obligations under Articles 5 and 7; and*

(d) *The Acquisition of emission reduction units shall be supplemental to domestic actions for the purposes of meeting commitments under Article 3.*

2. *The Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol may, at its first session or as soon as practicable thereafter further elaborate guidelines for the implementation of this Article, including for verification and reporting.*

3. *A Party included in Annex I may authorize legal entities to participate, under its responsibility, in actions leading to the generation, transfer or acquisition under this Article of emission reduction units.*

4. *If a question of implementation by a party included in Annex I of the requirements referred to in this Article is identified in accordance with the relevant provisions of Article 8, transfers and acquisitions of emission reduction units may continue to be made after the question has been identified, provided that any such units may not be used by a Party to meet its commitments under Article 3 until any issue of compliance is resolved.*

Rammerne for CDM er fastsat i protokollens art. 12. CDM angår tilsvarende tiltag som ovenfor i forhold til *udviklingslande* og de retlige rammer herfor.

1. *A clean development mechanism is hereby defined.*

2. *The purpose of the clean development mechanism shall be to assist parties not included in Annex I in achieving sustainable development and in contributing to the ultimate objective of the Convention, and to assist Parties included in Annex I in achieving compliance with their quantified emission limitation and reduction commitments under Article 3.*

3. *Under the clean development mechanism:*

(a) *parties not included in Annex I will benefit from project activities resulting in certified emission reductions; and*

(b) *Parties included in Annex I may use the certified emission reductions accruing from such project activities to contribute to compliance with the part of their quantified emission limitation and reduction commitments under Article 3, as determined by the Conference of the Parties serving as the meeting of the parties to this Protocol.*

4. *The clean development mechanism shall be subject to the authority and guidance of the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol and be supervised by an executive board of the clean development mechanism.*

5. *Emission reductions resulting from each project activity shall be certified by operational entities to be designated by the Conference of*

the Parties serving as the meeting of the parties to this Protocol, on the basis of:

(a) *Voluntary participation approved by each party involved;*

(b) *Real, measurable, and long-term benefits related to the mitigation of climate change; and*

(c) *Reductions in emissions that are additional to any that would occur in the absence of the certified project activity.*

6. *The clean development mechanism shall persist in arranging funding of certified project activities as necessary.*

7. *The Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol shall, at its first session, elaborate modalities and procedures with the objective of ensuring transparency, efficiency and accountability through independent auditing and verification of project activities.*

8. *The Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol shall ensure that a share of the proceeds from certified project activities is used to cover administrative expenses as well as to assist developing country parties that are particularly vulnerable to the adverse effects of climate change to meet the costs of adaptation.*

9. *Participation under the clean development mechanism, including activities mentioned in paragraph 3 (a) above and in the acquisition of certified emission reductions, may involve private and/or public entities, and is to be subject to whatever guidance that may be provided by the executive board of the clean development mechanism.*

10. *Certified emission reductions obtained during the period from the year 2000 up to the beginning of the first commitment period can be used to assist in achieving compliance in the first commitment period.*

Som det ses, er reguleringen af disse mekanismer ganske overordnet, hvorved der ikke er taget direkte stilling til detailspørgsmål(16).

Som det fremgår ovenfor, kan CO₂-udledere, eller andre virksomheder, organisationer eller stater gennemføre projekter i andre lande med henblik på at opnå CO₂-kreditter. Deltagerne i JI eller CDM-programmerne opnår kreditter i form af såkaldte CER (Certified Emission Reductions) eller ERU (Emission Reduction Unit), som Miljøministeriet "ombytter" med CO₂-kvoter til brug i det danske kvoteregistersystem (samt inden for EU). Opnåede CO₂-kreditter vil blive omregnet til CO₂-ækvivalenter svarende til et ton udledt CO₂ på basis af JI/CDM-programmets sparede udledning af drivhusgasser.

CER og ERU udgør elektroniske enheder udstedt af et internationalt register (Executive Board Registry), som administreres af UNFCCC-sekretariatet(17) på vegne af CDM executive board. Hver CER og ERU repræsenterer 1 ton CO₂ ækvivalent. CER og ERU overføres elektronisk mellem konti i Executive Board Registry og konti i nationale registre i Annex I lande under Kyoto-protokollen.

Indtil markedet for CER og ERU er blevet fuldt operationelt, er kreditter blevet erhvervet på forward-kontrakter, som er handlet over-the-counter ved brug af Emission Reduction Purchase Agreements (ERPAs), og markedet for videresalg gennem Secondary Emission Reduction Purchase Agreements (SERPAs)(18). En ERPA udgør en specialiseret form for købs- og salgsaftale for en emissionsreduktion(19). Der findes særligt to underkategorier til denne type kontrakter, som vedrører: Verified Emission Reductions (VERs) og Certified Emission Reductions (CERs). Under en VER-kontrakt defineres "emissions reductions" som: "*all existing and future legal beneficial rights arising from one GHG reduction, including the right to any CERs arising from that GHG reduction*"(20). Under en CER-kontrakt betales der for et "compliance grade" aktiv, hvor betalingen sker, når der leveres CER's. Herved bærer sælger risikoen for, at projektet ikke genererer de forventede kreditter, og at projektet aldrig godkendes af CDM Executive Board(21). VER's vedrører et tidligere forløb i processen

CDM udgør den største del af markedet for CER-kreditter(22). Idet der fortsat er tale om et relativt nyt marked, har der været meget fokus på prissætningen af CER, idet det hidtidige marked har været illikvidt(23). Derimod har der ikke været så megen fokus på de skattemæssige implikationer heraf.

I de fleste tilfælde er der behov for ekstern finansiering ved investering i CDM- og JI-projekter. Hermed har der udviklet sig et stort forretningsområde inden for carbon finance(24).

Grundlæggende køber investorerne CER's eller ERU's af projektudviklere under en ERPA og på baggrund heraf enten selv behøver kreditten til brug for kvote-afregning eller videresælger denne kredit med henblik på at opnå en fortjeneste herpå. Andre aktører forestår JI- og CDM projekter på frivillig basis. I de tidligere stadier af CDM-markedet blev finansieringen fremskaffet af multilaterale institutioner som verdensbanken eller European Bank for Reconstruction and Development (EBRD). I den senere tid har private investorer været dominerende(25). Sådanne aktører udgør finansielle investorer, investeringsbanker, kvotevirksomheder og NGO'er.

En række såkaldte *carbon fonde* er blevet etableret, hvor en række parter går sammen om JI- eller CDM-projekter i andre lande(26). Hovedparten af indskyderkredsen i carbon fonde har typisk væsentlige udledninger af CO₂ i medfør af deres produktion og er omfattet af CO₂-kvotelovgivningen. I relation til opnåelsen af CO₂-kreditter, kan en Carbon Fund bedst opfattes som et samarbejde med henblik på at opnå tildeling af CO₂-kreditter. Andre aktører er dog også involveret, herunder som finansielle investorer.

De væsentligste oplysninger om strukturen af carbon funds, stiftelsen heraf og interne regler fremgår af Instrument Establishing The Prototype Carbon Fund fra International Bank for Reconstruction and Development(27). Dog er en række carbon funds også stiftet uden anvendelse af sådanne forbilleder. Det nævnte dokument benævnes herefter "stiftelsesaftalen". Til den følgende beskrivelse af hovedtrækkene i carbon funds er der taget udgangspunkt i de tilgængelige dokumenter hos International Bank for Reconstruction and Development.

Section 2.1. vedrører "Establishment". Heraf fremgår det typisk:

"a) The Carbon Fund is hereby established as a trust fund of the Bank, comprising monies that shall from time to time be constituted by participants in accordance with the provisions of this instrument, and any other Fund Property.

b) The Bank shall be the Trustee of the Fund and in this capacity shall, as legal owner,

(i) Hold in trust the Fund Property which constitutes the Fund;

(ii) Manage and use the Fund Property only for the purposes of and in accordance with the provisions of this instrument; and

(iii) Keep the Fund Property separate and apart from alle other accounts and assets of, or administered by, the Bank, except as otherwise provided in this Instrument."

Parternes hensigt med aftalen fremgår af Section

2.2. Heri anføres det, at det alene tilsigtes at skabe forholdet mellem "trustee and beneficiary". Derimod tilsigtes det efter aftalen ikke at etablere følgende:

a) A general partnership

b) Limited partnership

c) Joint stock association, Corporation, bailment or any form of legal relationship other than a trust.

De parter, der indskyder midler i Carbon Fund, benævnes "participants" i stiftelsesaftalen. Begrebet participants defineres under definition som:

"... any Eligible Private Sector Participant or Eligible Public Sector Participant that has signed a Participation Agreement to participate in a tranche, whose Participation is approved:

(i) Prior to the Operational Date of the Tranche, by the Trustee; and

(ii) After the Operational Date of the Tranche, by the Trustee and the Participants' Committee of that Tranche pursuant to Section 3.4.; or any assignee thereof pursuant to the terms of this Instrument."

Disse "participants" eller deltagere har *rettigheder* i medfør af stiftelsesaftalen og er tillige underlagt visse *begrænsninger*. Deltagernes *rettigheder* indebærer, at deltagerne har lige ret til at modtage "Emission Reductions" (CER's, ERU's og AAU's), som genereres af de projekter, der iværksættes i overensstemmelse med stiftelsesaftalen. Carbon fondens deltagere bliver godskrevet CO₂-kreditter (CER's, ERU's) af de stater, som JI/CDM-programmet gennemføres i. For at kreditterne kan benyttes i EU's kvotehandelssystem, kræves det i medfør af kvotedirektivet (samt forordning udstedt i medfør af direktivet), at der er indgået en aftale mellem det pågældende land og EU. Denne linking reguleres i dansk ret efter Linking-bekendtgørelsen, jf. nedenfor.

Det er muligt at oprette særlige deltagerklasser, eventuelt med begrænsninger i stemmerettighederne. Deltagernes indskud reguleres i stiftelsesaftalens Article IV om "Contributions". Heraf fremgår retningslinjerne for indskuddenes størrelse og for yderligere indskud mv.

Reglerne for *administrationen og ledelsen* af Carbon Fund fremgår af Article VIII i stiftelsesaftalen. Her indeholdes regler om Trustee's rolle, pligter og beføjelser. Rollen som trustee varetages af International Bank of Reconstruction and Development.

Den såkaldte *Fund Manager* har det overordnede ansvar for den løbende daglige drift af Carbon Fund ("overall responsibility for the day-to-day operations of the Fund"). Fund Managers opgaver er ligeledes specificeret i stiftelsesaftalens art. 8.

Stiftelsesaftalen vedrører *hæftelsesforholdene* for deltagerne og trustee. Det fremgår typisk:

"To the extent permitted by applicable laws, neither the Trustee, the Bank nor the Participants nor any of their officers, employees or agents shall be subject to any personal liability whatsoever to any third party in connection with the activities of the Fund, and all such parties shall look solely to the Fund Property for satisfaction of claims of any nature arising in connection with Fund activities."

Det fremgår typisk også, at Carbon Fund er *tidsbegrænset*.

Særligt interessant er også afsnittet vedrørende: "Interest in and legal ownership of emission reductions; distributions to participants.":

Section 13.1. Adaptability to the Requirements of the UNFCCC.

In recognition that the regulatory framework of the UNFCCC and/or the Kyoto Protocol relating to the ownership, holding and transfer of Emission Reductions is still under development, and to maximize the likelihood that the Fund may achieve its stated objectives, the Trustee will endeavor to ensure that the contractual arrangements entered into among the Trustee, Participants, Host Countries, Project Entities and other parties will be structured flexibly so as to enable them to conform with the guidelines, modalities and procedures of the regulatory framework of the UNFCCC and/or the Kyoto Protocol if, when and as they are developed.

Section 13.2. Statements of Accounts.

At the request of a Participant, the Trustee will produce a statement of account confirming the number of Emission Reductions and UCF Emissions Reductions to which a Participant is entitled. Such statement will reflect the Trustee's records indicating the total number of Emission Reductions and UCF Emissions Reductions to which the Participants are entitled and the Participant's pro rata share thereof. The Trustee may also send such statements of account to Participants from time to time in the absence of requests.

Section 13.3. Distributions Subject to UNFCCC Requirements.

Subject to such guidelines, modalities and procedures as may be determined by the parties to the UNFCCC and/or the Kyoto Protocol, it is the intent of the parties to this Instrument that Project Agreements shall provide for Emission Reductions to be transferred from Recipients to or to the order of the Participants. Subject to such procedures as

may be determined by the parties to the UNFCCC and/or the Kyoto Protocol, the Trustee shall, at the request of Participants, make all reasonable efforts to ensure that the Emission Reductions generated by the Projects will be capable of being credited towards Annex I Countries' QELROs. If, for any of the Participants, it is not possible to ensure that Emission Reductions generated by the Projects will be credited towards Annex I Countries' QELROs, the Trustee will seek to provide, or to cause others to provide, the necessary documentation to establish the Participants' entitlement to such Emission Reductions. Notwithstanding any other provision of this Instrument, none of the IBRD, the Trustee or the Fund assumes any responsibility for the right of Participants to receive Emission Reductions under the UNFCCC, any other applicable law or otherwise or for the right of Participants to use Emission Reductions to fulfill any obligation to which the Participant may be subject under the UNFCCC, any other applicable law or otherwise.

Section 13.4. Withdrawal.

No Participant shall have the right to withdraw any part of its contribution to the Fund or to receive any distributions from the Fund except as provided in this Instrument.

Stiftelsesaftalen suppleres af *Participation Agreement*. Som et centralt element i *Participation Agreement* fremgår det af V. *Withdrawal*, at deltagerne har ret til at *reducere deres indskud* under visse betingelser, herunder at minimumkapitalindskuddet fortsat opfyldes.

3. EU-reguleringen

3.1. Kvotedirektivet

Det var først med EU's ratifikation i 2002 af Kyoto-protokollen, at der i EU blev fastsat juridisk bindende kvantitative begrænsninger for de enkelte medlemsstaters udledning af drivhusgasser(28). Denne beslutning indeholder også en fordeling mellem medlemsstaterne af den samlede begrænsning for EU i medfør af Kyotoprotokollen. Ratifikationen af Kyoto-protokollen medfører, at denne udgør en del af den interne retsorden i medlemsstaterne med status som lov, men samtidig må fortolkes i overensstemmelse med EU-ratifikationsbeslutningen(29).

Kvotedirektivet indførte en ordning for handel med kvoter for drivhusgasser inden for fællesskabet(30). EU's kvotehandelssystem udgør det absolut største i verden(31). Idet perioden 2008-2012 udgør den egentlige periode for Kyoto-forpligtelsen, har markedsprisen for kvoter i perioden 2005-2007 været ganske beskedne, idet udledningen fra kvotevirksomheder i EU udgjorde ca. 90 af de tildelte kvoter(32).

Direktivets art. 3 a) indeholder en definition af en kvote som:

ret til i en nærmere angivet periode at udlede et ton kuldioxidækvivalent, der kun er gyldig til opfyldelse af kravene i dette direktiv, og som kun kan overdrages efter bestemmelserne i dette direktiv.

Kvoter tildeles for en treårsperiode i overensstemmelse med direktivets art. 11. I medfør af direktivets art. 13, stk. 3, annulleres kvoter, der ikke er returneret, fire måneder efter hvert års begyndelse.

De af direktivet omfattede virksomheder benævnes "kvotevirksomheder", som primært udgør de tunge udledere af drivhusgasser. Omfattet er således kraftværker, olieraffinaderier samt industrivirksomheder som cement-, glas-, tegl-, papir- og stål- og støbefabriker, der har en samlet indfyret effekt på 20MW eller derover(33). Det er en forudsætning for fortsat erhvervsudøvelse for sådanne virksomheder, at disse har en tilladelse til udledning af drivhusgasser(34). Manglende returnering af kvoter medfører en bøde til driftslederen på 100 EUR pr. ikke returneret kvote(35).

Tildelingen af kvoter skal ske på baggrund af vedtagne nationale tildelingsplaner(36).

De tildelte kvoter kan i medfør af direktivets art. 12 overdrages mellem personer i Fællesskabet og mellem personer i fællesskabet og personer i tredjelande(37). Dette betyder også, at det ikke kun er kvo-

tevirksomheder, der kan handle med kvoter, hvorved rammerne er til stede for, at CO₂-kvoter bliver et almindeligt handlet finansielt instrument og dermed et investeringsobjekt. Samtidig kan benevolente organisationer og personer opkøbe kvoter og kræve disse annulleret og dermed medvirke til at reducere udledningen af drivhusgasser(38). Det er da også baggrunden for den fri overdragelsesadgang, at der skal etableres et indre marked for handel med emissionskvoter inden for fællesskabet. Med henblik på at sikre markedets funktion, er der tillige indført kontrolbestemmelser (verifikation) og sanktionsbestemmelser(39). Der gælder i denne forbindelse krav om uafhængig verifikation af de enkelte kvotevirksomheders udledninger. Annulleringsproceduren fremgår af art. 12(3). Tildeling af kvoter skal ske i overensstemmelse med traktatens regler om statsstøtte i TEF art. 87 og 88, jf. direktivets art. 11(3)(40).

3.2. Linking-direktivet

Med det såkaldte link-direktiv (eller linking-direktiv) blev der i 2004 indført regler for, hvordan Kyoto-protokollens regler om JI og CDM skal indregnes i kvotedirektivets system(41).

Til brug for direktivet benævnes CDM-kreditter som CER (Certified Emission Reductions) og JI kreditter som ERU (Emission Reduction Units)(42). Direktivets art. 11 a og b regulerer anvendelse af CER og ERU fra projektaktiviteter i fællesskabsordningen, dog med visse undtagelser, herunder kernekraft og skovbeplantning. Heraf fremgår det, at medlemsstaterne kan tillade driftslederne at anvende CER og ERU fra projektaktiviteter i fællesskabsordningen op til en procentsats af tildelingen af kvoter til hvert anlæg, som specificeres af hver medlemsstat i dens nationale tildelingsplan for den pågældende periode(43). Dette finder sted ved, at medlemsstaten udsteder og øjeblikkeligt afstår en kvote i bytte for en CER eller ERU, som den pågældende driftsleder disponerer over i medlemsstatens nationale register. Sker projektet på en virksomhed omfattet af kvotedirektivet, skal den modtagende virksomhed have slettet det antal kvoter, som godskrives den støttende virksomhed(44). Linking-direktivet indebærer, at alle de omhandlede kvoter og kreditter sidestilles, således at 1 EUA = 1 CER = 1 ERU, som alle kan handles inden for systemet(45).

3.3. Energibeskatningsdirektivet

På afgiftsområdet eksisterer energibeskatningsdirektivet, som i præambelen tillige henviser til Kyoto-protokollen(46). Direktivet, der kan ses som EU's afgiftsmæssige bidrag til opfyldelse af Kyoto-protokollen, indeholder minimumsafgiftssatser på energiprodukter og har som mål at gennemføre en delvis harmonisering af afgiftssatserne med henblik på at realisere EU's indre energimarked(47).

Kvotevirksomheder vil typisk også være underlagt CO₂-afgifter, hvorved der kan siges at være tale om en dobbeltregulering(48). For sådanne virksomheder vil der være et incitament til reduktion af CO₂-udledninger svarende til kvoteprisen plus CO₂-afgift, mens der uden for kvotesystemet alene vil være et incitament svarende til CO₂-afgiften.

4. National ret - CO₂-kvoteloven

I dansk ret er kvotedirektivet implementeret med lov om CO₂-kvoter, jf. lov nr. 493 af 9.6. 2004(49). I medfør af lovens § 1 er lovens formål at fremme en reduktion af drivhusgassen CO₂ på en omkostningseffektiv måde gennem et system med omsættelige kvoter.

Loven omfatter stationære produktionsenheder med visse nærmere angivne aktiviteter inden for energirelaterede aktiviteter, produktion og visse aktiviteter inden for forarbejdning af ferrometaller og mineralindustri, jf. § 3 og §§ 5-8(50).

Loven omfatter aktiviteter, som udføres på land- og søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone. I medfør af § 4 omfatter loven

derimod ikke produktionsanlæg eller dele heraf, som anvendes til forskning, udvikling og testning af nye produkter. Afgørelsen af, hvorvidt en given produktionsenhed eller aktivitet er omfattet af loven, træffes af økonomi- og erhvervsministeren(51), som har delegeret kompetencen til Energistyrelsen(52). Dette gælder også afgørelse af, hvornår en produktionsenhed eller en del heraf anses for at være i drift.

En produktionsenhed, som er omfattet af CO2-loven, må kun udlede CO2, såfremt der er givet tilladelse hertil af økonomi- og erhvervsministeren (Energistyrelsen)(53). Omfattede produktionsenheder skal indgive anmodning om tilladelse til udledning af CO2. I lovens §§ 9-12 findes der nærmere regler om ansøgning, tildeling og tilbagekaldelse af tilladelsen.

Bestemmelserne om fastsættelse og tildeling fremgår af lovens kapitel 4(54). Kvotetildelingen er reguleret af lovens § 20. Tildeling af kvoter til driftslederen sker ved, at økonomi- og erhvervsministeren hvert år underretter miljøministeren om, at et nærmere angivet antal kvoter senest 28. februar i tildelingsåret skal indsættes på de respektive driftslederes konti i kvoteregistret(55).

Kvoteregistreret udgør et elektronisk register, som skal indeholde oplysninger om tildeling, beholdning, overdragelse og annullering af kvoter i medfør af lov om CO2-kvoter(56). Enhver fysisk eller juridisk person har adgang til at få oprettet konti i registeret til brug for registrering af kvoter.

Staten sælger hvert år et vist antal kvoter på CO2-kvotemarkedet(57). Erhvervelse af sådanne kvoter sker ved, at økonomi- og erhvervsministeren anmoder miljøministeren om at indsætte kvoter på køberens konto i registret. Ethvert køb eller salg af en kvote skal indberettes til miljøministeren og registreres(58). Det er en forudsætning for kvotehandel, at både køber og sælger har en konto i det danske register eller i et tilsvarende kvoteregister oprettet i en anden stat. Enhver med konto i registeret kan forlange, at miljøministeren annullerer kvoter, som den pågældende råder over(59).

Driftslederen for en produktionsenhed omfattet af loven skal hvert år senest 30. april anvide et antal kvoter til annullering svarende til det foregående års verificerede CO2-udledning fra produktionsenheden(60). Hvis driftslederen ikke har anvist et tilstrækkeligt antal kvoter til annullering i forhold til foregående års verificerede CO2-udledninger, skal driftslederen senest 30. april det følgende år anvide kvoter til annullering svarende til mankoen fra tidligere år(61).

Såfremt driftslederen ikke senest d. 30. april har anvist det antal kvoter, der er nævnt ovenfor, indberettes dettes, og der træffes afgørelse

om betaling af en afgift(62). Denne afgift opgøres i medfør af lovens § 31, hvoraf fremgår, at der pålægges driftslederen en *afgift* til statskassen på 100 EURO for hver ton CO2, som er anvendt uden anvisning af kvoter til annullering. Afgiftsstørrelsen skal vurderes i forhold til markedsprisen for CO2-kvoter, som pt. overstiger 27 EUR(63).

Endvidere er der *bødestraf* forbundet med udledning af CO2 uden gyldig tilladelse samt ved overtrædelser af indberetningspligten og oplysningspligten(64). I lovens §§ 32-34 findes særlige regler om tilsyn og oplysningspligt m.v., mens §§ 34-35 indeholder særlige regler om klage. Miljøstyrelsen har skullet tage stilling til, om danske kvotevirksomheder kan anvende Kyotoinstrumenterne JI og CDM for at supplere de tildelte kvoter. Dette spørgsmål er nu direkte reguleret af kvotelovens § 21 a og § 26 a. I medfør heraf er der udstedt en linking-bekendtgørelse(65).

Reglerne for anvendelse af CDM- og JI-kreditter til driftslederes returnering i Danmark fremgår af bekendtgørelse om kvoteregisteret samt CDM- og JI-projekter og kreditter. I medfør af § 12 i denne bekendtgørelse gælder det, at projekter, som er godkendt i overensstemmelse med reglerne i bekendtgørelsen, bliver optaget på en offentliggjort liste over godkendte projekter, hvorfra kreditter kan anvendes til returnering i det danske kvoteregister. Det fremgår endvidere, at kreditter fra projekter, der er optaget på listen, ikke behøver yderligere godkendelse for at kunne anvendes til returnering i Danmark. Godkendelsen gælder for alle kreditter, som udstedes af det pågældende projekt i en given forpligtelsesperiode.

Af CO2-lovens § 21 a, stk. 10, fremgår det, at der kan fastsættes regler for udstedelse af JI-kreditter for projekter udført i Danmark, mens det af stk. 11 fremgår, at der kan fastsættes regler, der begrænser adgangen til at overføre CDM- og JI-kreditter fra én periode til næste periode, og regler om, at visse kreditter mister deres gyldighed og annulleres ved udgangen af en periode. Denne bemyndigelse er udnyttet med Bekg. nr. 118 af 27.2. 2008 om kvoteregistret samt CDM- og JI-projekter og -kreditter.

5. Oversigt over forekommende kvote- og kredittyper

Ovenstående gennemgang af den internationale og nationale kvoteregulering medfører, at det i praktisk henseende er relevant at danne sig et overblik over, hvilke kvoter og kreditter der findes, samt hvorledes disse kan anvendes og overdrages (handles). Sådanne oplysninger er samlet i nedenstående skema:

<i>Kvote-/kredittyper</i>	<i>Hvorfra kommer kvote-/kredittyperne?</i>	<i>Hvad kan virksomhederne bruge?</i>	<i>Hvem kan handle?</i>
EU-kvoter (EUA = EU Allowance) Virksomhedskvot	EU's kvotemarked. Staterne udsteder og tildeler europæiske virksomheder, der er omfattet af kvotesystemet, et antal gratis kvoter hvert år. EU's kvotemarked og CO2-kreditmarkederne hænger endnu ikke sammen, men vil gøre det, når EU knyttes til FN's kvotemarked.	Kvoterne kan benyttes af virksomheder omfattet af kvoteloven til returnering (betaling for udledning) i det danske kvoteregister.	Kvoterne kan handles af alle med konto i det danske kvoteregister (eller et andet europæiske kvoteregister) og er gyldige for hele den periode, der er udstedt i (ex. 2008-2012). Bliver automatisk fornyet ved overgang til ny forpligtelsesperiode.

AAU (Assigned Amount Unit) Landekvote	Staterne udsteder AAU svarende til landets samlede aftalte udledning for en forpligtelsesperiode.	Kvoterne kan ikke benyttes til returnering.	Kan handles af alle med konto i det danske kvoteregister (eller et andet europæisk kvoteregister). Skal fornys ved overgang til ny forpligtelsesperiode.
RMU (Removal Units) Salgbare kreditter fra JI-projekter i I-lande.	Landekvoter, der vedrører optag af CO ₂ i skove mv., udstedes af staterne efter aftale med FN.	Kvoterne kan ikke benyttes af virksomhederne omfattet af kvoteloven til returnering.	Kan handles af alle med en konto i det danske kvoteregister (eller et andet europæisk kvoteregister). Udløber ved overgang til ny forpligtelsesperiode.
ERU (Emission Reduction Units). Salgbare kreditter fra JI-projekter i I-lande.	JI-kreditter, der vedrører reduktionsprojekter i industrilande, herunder væsentligst i Østeuropa.	Kreditterne kan benyttes af virksomheder omfattet af kvoteloven til returnering (betaling for udledning) i det danske register op til et loft, som er meldt ud individuelt til hver enkelt virksomhed. JI-kreditter kan først anvendes efter 1.1.2008. Brug af kreditterne til returnering kræver forudgående godkendelse fra Klima- og Energi ministeriet.	Kan handles af alle med en konto i det danske kvoteregister (eller et andet europæiske kvoteregister). Skal fornys ved overgang til ny forpligtelsesperiode. Der er grænse for, hvor mange ERU, der kan fornys.
ERU fra RMU (Emission Reduction Units fra Removal Units). Salgbare kreditter fra JI-projekter i I-lande.	JI-kreditter, der vedrører projekter om optag af CO ₂ i skove mv. i industrilande, herunder væsentligst Østeuropa. Staterne omdatter RMU til ERU.	Kreditterne kan ikke benyttes af virksomhederne omfattet af kvoteloven til returnering.	Kan handles af alle med en konto i det danske kvoteregister (eller et andet europæiske kvoteregister). Udløber ved overgang til ny forpligtelsesperiode.
CER (Certified Emission Reduction). Salgbare kreditter genereret af projekter i Ulande.	CDM-kreditter, der vedrører reduktionsprojekter i lande uden reduktionsforpligtelse (Ulande).	Kreditterne kan benyttes af virksomhederne omfattet af kvoteloven til returnering (betaling for udledning) i det danske kvoteregister op til et loft, som er meldt individuelt ud til hver enkelt virksomhed. Brug af kreditterne til returnering kræver forudgående godkendelse fra Klima- og Energiministeriet.	Kan handles af alle med en konto i det danske kvoteregister (eller et andet europæisk kvoteregister). Skal fornys ved overgang til ny forpligtelsesperiode. Der er grænse for, hvor mange CER, der kan fornys.

ICER og tCER (Longtime Certified Emission Reduction og Temporary Certified Emission Reduction. Salgbare kreditter genereret af projekter i Ulande (CDM).	CDM-kreditter der vedrører plantning eller genplantning af skov i lande uden reduktionsforpligtelser (Ulande).	Kreditterne kan ikke benyttes af virksomheder omfattet af kvotetoven til returnering.	Kreditterne kan p.t. handles af alle med en konto i den danske kvoteregister, en kommende revision af den danske lovgivning vil forbyde denne handel.
--	--	---	---

Kilde: Energistyrelsen.

6. National skattelovgivning

6.1. Generelt

Det er en forudsætning for at sikre effektiviteten i det internationale kvotesystem, at skattereglerne ikke udgør en hindring. Henset til det forhold, at materiel kvoteregulering er EU-harmoniseret, ville det være oplagt at harmonisere den skatteretlige behandling af CO₂-kvoter. Der kan således efter flere års handel med kvoter fortsat konstateres betydelige usikkerheder og inkonsistenser for så vidt angår den skatteretlige behandling af kvoter i forskellige lande(66). Samtidig er området kendetegnet ved en høj grad af regnskabsmæssig usikkerhed, efter IFRS har trukket den særlige standard om "Emission Rights" tilbage(67). Der er således stor forskellighed i den skatte-, moms- og regnskabsmæssige behandling og kvalifikation af CO₂-kvoter og kreditter i forskellige medlemsstater. Hertil kommer adskillige forhold vedrørende JI- og CDM-transaktioner, som endnu er uafklarede(68).

På baggrund heraf består der risiko for dobbeltbeskatning, men samtidig også skatteplanlægnings- og skattearbitrage-muligheder for virksomheder, herunder særligt sådanne, der opererer i flere jurisdiktioner(69). Eksempelvis tillader visse lande fradrag for bøder ved manglende returneringer af kvoter, mens andre ikke gør. Herved kan virksomhederne placere kvotemanglerne (koncerninternt) i de lande, hvor der er fradrag for bøden (ex. Tyskland og Frankrig)(70). Virksomhederne kan således med fordel afdække tax exposures og planlægningsmuligheder på området. Dette behov forstærkes endvidere i de kommende år.

I dette univers kan enkeltstater endvidere profilere sig og tiltrække investeringer ved at introducere særlige incitament og gunstige regler, herunder af skatteretlig karakter.

6.2. Dansk skatteret Generelt

I en rent dansk kontekst blev der i 2004 introduceret særlige bestemmelser vedrørende den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter i dansk ret(71). Disse specifikke regler blev imidlertid med lov nr. 1386 af 20. december 2004 udvidet til en generel kvotebeskatning, som omhandler alle typer af kvoter(72). Herefter findes reglerne i LL § 7 Y og AFL § 40 A. Med disse regler er der valgt en model, hvor CO₂-kvoter i skattemæssig henseende udgør en særlig aktivklasse (kvoter), hvorom der ikke er tvivl i henseende til national kvalifikation og beskatning(73).

Introduktionen af de særlige kvotebeskatningsregler skal ses på baggrund af hidtidig praksis om kvoter (sukkerkvoter, mælkekvoter og sildekvoter), som ikke var tilstrækkelig klar til at kunne overføres til området for CO₂-kvoter. I fraværet af egentlige lovregler om CO₂-kvoter tegnede der sig således et billede af, at værdien af vederlagsfrit tildelte kvoter ville blive anset for at være skattepligtig indkomst, at modtageren af en vederlagsfrit tildelt kvote ikke kan afskrive på kvoten, og at der ikke sker nogen beskatning af fortjeneste og ikke indrømmes noget fradrag for tab ved salg af en kvote. På dette grundlag blev det fundet nødvendigt at fastsætte særlige skatteregler for CO₂-kvoter. Det ligger til grund for den samlede kvotebeskatning, at denne i vidt

omfang skal tilgodeses hensynet til neutralitet, derved at reglerne ikke påvirker virksomhedens forretningsmæssige dispositioner, så længe en kvote anvendes i virksomheden inden for de rammer, som kvoten giver ret til(74). Dette betyder, at erhvervsmæssigt anvendte kvoter, som tildeles vederlagsfrit, er skattefrie, mens der tages højde for, at der kan opstå en fortjeneste ved handel med kvoter som skal beskattes.

Anvendelsesområde

Anvendelsesområdet for AFL § 40 A og LL § 7 Y, fremgår af AFL § 40 A, stk. 1, således:

§ 40 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan anskaffelsessummen til erhvervelse af en kvote, der giver ret til at producere, levere, anvende, udnytte eller fange en bestemt mængde af et produkt eller en ressource eller at udlede en bestemt mængde af produkter eller ressourcer, herunder forurenende affaldsprodukter, og som kun kan bruges én gang (en engangskvot), fradrages i det indkomstår, hvori kvoten er anvendt i produktionen. Reglerne i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på andele af engangskvoter, der er anvendt i produktionen.

Af ordlyden til AFL § 40 A, stk. 1, ses, at bestemmelsen omfatter såkaldte engangskvoter, hvilket skal afgrænses over for løbende kvoter, som er omfattet af AFL § 40 B. Det er ikke afgørende for anvendelse af AFL § 40 A, om aktivet bærer navnet kvote eller kvoteandel. Det danske kvotebegreb omfatter både kvoter, der omsættes individuelt, og kvoter, der omsættes sammen med andre aktiver(75). Dette indebærer, at kvoter behandles som selvstændige aktiver adskilt fra eventuelle aktiver, som måtte blive overdraget sammen med kvoterne. CO₂-kvoter udgør et typisk eksempel på en engangskvot(76). CO₂-loven definerer en CO₂-kvote som "bevis for retten til at udlede 1 ton CO₂ i en nærmere angivet periode"(77). CO₂-kvoter falder direkte under anvendelsesområdet for AFL § 40 A og LL § 7 Y, jf. bemærkningerne til lov nr. 464 af 9.6.2004 (L 229), hvor det anføres, at CO₂-kvoter kan betragtes som kvoter på den fælles ressource "rent miljø". I bemærkningerne til lov nr. 1386 af 20.12.2004 (L 28) karakteriseres en omfattet CO₂-kvote ved følgende: "En CO₂-kvote repræsenterer en kategori af kvoter, der giver ret til en vis mængde udledning i en nærmere defineret periode, f.eks. 3 år: Hvis indehaveren af kvoten ikke bruger kvoten fuldt ud i det første år, kan den ubrugte andel af kvoten bruges i det efterfølgende år og så fremdeles inden for den definerede periode"(78).

De danske kvotebeskatningsregler omfatter såvel kvoter tildelt i Danmark, kvoter tildelt i andre EU-lande (EUA) samt kvoter tildelt af kompetente myndigheder uden for EU(79).

Andel af en kvote

Det fremgår af ordlyden af AFL § 40 A, stk. 1, at bestemmelsen til lige omfatter andele af engangskvoter, herunder andele af CO₂-kvoter. Det er uklart, hvorledes dette udsagn skal forstås i forhold til CO₂-kvoter. Udsagnet kan forstås således, at bestemmelsen også omfatter kvoter, som besiddes sammen med andre virksomheder. Der er dog ikke givet nogen vejledning i bemærkningerne til bestemmelsen. I praksis må det antages, at denne passus ikke kommer til at spille nogen nævneværdig rolle. En kvotevirksomhed tildeles et helt antal kvoter, og leveringen af kvoter sker også i et helt antal kvoter. Det samme gør sig gældende, hvis kvoter tilkøbes. Bestemmelsen kan således næppe forstås således, at der kun tillades delvis afskrivningsret, hvis der ikke udledes CO₂ svarende til et helt antal kvoter.

Tildeling af CO2-kvoter

Tildelingen af CO2-kvoter sker efter ovenstående retningslinjer i medfør af CO2-kvoteloven og EU-kvotedirektivet. Det første spørgsmål, der opstår, er, hvordan tildelingen af CO2-kvoter påvirker kvotevirksomheden skattemæssigt. Dette spørgsmål er direkte reguleret i LL § 7 Y, stk. 1, hvoraf fremgår:

“Værdien af kvoter og betalingsrettigheder, som er omfattet af afskrivningslovens §§ 40 A-40 C, og som er tildelt vederlagsfrit, medregnes ikke ved opgørelsen af modtagerens skattepligtige indkomst”.

Tildelingen af CO2-kvoter er således skattefrit for modtageren, såfremt tildelingen sker vederlagsfrit. Baggrunden herfor angives i de almindelige bemærkninger til L 229, således at gratis tildeling af kvoter i mangel af særskilt hjemmel ville medføre skattepligt efter SL § 4. Idet værdiansættelsen af de nye CO2-kvoter endnu ikke er kendt, vil en beskatning på tildelingstidspunktet baseret på en skønnet værdi kunne medføre en utilsigtet vilkårlighed i beskatningen af de omfattede virksomheder. I takt med at der dannes en verdensmarkedspris på CO2-kvoter, mister dette argument selvsagt validitet.

Skattefriheden gælder ikke kvoter overdraget vederlagsfrit mellem personer eller selskaber, herunder i koncern- eller gavemiljø. Sådanne overdragelser sidestilles med køb og salg, jf. AFL § 49(80). Dette gælder også ved bytte af kvoter.

Afskrivning i anvendelsesåret for erhvervede kvoter

Skattelovgivningen er indrettet sådan, at der tillades afskrivning (fradrag) for kvoteindehaveren, hvis denne har erhvervet kvoten(81). Fradrag tillades i det indkomstår, hvor kvoten “er anvendt i produktionen”. Dette fremgår af AFL § 40 A, stk. 1, som er citeret ovenfor. Bemærkningerne er ikke helt klare i sammenhæng med ordlyden, idet det heraf fremgår, at “fradraget gives for det indkomstår, hvori kvoten eller en andel heraf er anvendt i produktionen”(82). Det vil normalt være således, at en tilkøbt kvote anvendes i samme år som købet, idet købet netop må forventes at afspejle forskellen mellem tildelte kvoter og den faktiske udledning. Kvotesystemet er endvidere sådan, at tildelte kvoter kun gælder i tildelingsperioden. Kvoter opnået ved JI- og CDM-projekter har ikke nogen forud fastsat levetid.

Udsagnet i bemærkningerne om, at det generelt om engangskvoter antages, at en ubrugt del af kvoten som udgangspunkt kan overføres til og bruges i den følgende delperiode, synes derfor ikke at være relevant i forhold til CO2-kvoter.

Beskatning af fortjeneste og tab ved afståelse

Eventuelle fortjenester eller tab ved salg eller udløb af en CO2-kvotegør skattepligtig indkomst, jf. AFL § 40 A, stk. 2. Heraf fremgår:

Stk. 2. Fortjeneste eller tab ved salg eller udløb af en engangskvotegør eller en andel heraf medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori kvoten eller en andel heraf sælges eller udløber uden at være anvendt i produktionen. Fortjeneste eller tab opgøres som forskellen mellem afståelsessummen og anskaffelsessummen.

Skattepligten gælder såvel for kvoter, der er tildelt gratis, og kvoter, der er købt(83). Derimod omfatter fradragsadgangen alene tab ved salg eller udløb af *købte* kvoter(84). Fortjenesten eller tabet opgøres som forskellen mellem afståelsessummen og den nedskrevne værdi af anskaffelsessummen(85). *Anskaffelsessummen* sættes til nul for en engangskvotegør eller en andel heraf, der er tildelt vederlagsfrit, jf. AFL § 40 A, stk. 3. *Anskaffelsessummen* for en købt engangskvotegør eller en andel heraf sættes til købssummen. *Afståelsessummen* sættes til nul for en engangskvotegør eller en andel heraf, der er anvendt i produktionen. *Afståelsessummen* for en engangskvotegør eller en andel heraf, der udløber uden at være anvendt i produktionen, sættes ligeledes til nul, jf. AFL § 40 A, stk. 4.

Anvendelse i produktion og udløb uden anvendelse sidestilles med afståelse. Af stk. 4 fremgår det, at afståelsessummen sættes til nul for en engangskvotegør eller en andel heraf, der er anvendt i produktionen.

Det samme gælder for engangskvoter, der udløber uden at være anvendt i produktionen.

Der gælder et FIFO (first-in-first-out) princip i forbindelse med avanceopgørelsen, jf. AFL § 40 A, stk. 5. Princippet udtrykkes således:

Stk. 5. Hvis en skattepligtig ejer engangskvoter eller andele af engangskvoter med samme rettigheder, men erhvervet på forskellige tidspunkter, anses de først erhvervede kvoter eller andele af kvoter for de først afståede.

Dette princip kan få stor betydning i de tilfælde, hvor erhververen har fået tildelt den først erhvervede kvotegør gratis og dermed har en anskaffelsessum på nul såvel i henseende til avanceopgørelse som i henseende til afskrivningsmuligheden. I sådanne tilfælde svarer den skattepligtige fortjeneste derfor til hele afståelsessummen for den kvotegør, der sælges først, idet der ikke vil være nogen anskaffelsessum eller nedskreven værdi at trække fra afståelsessummen(86). Dette forhold kan eventuelt overraske visse kvotevirksomheder, som tillige er aktører inden for handel med CO2-kvoter.

Retserhvervelse og fordeling af afståelses- og anskaffelsessummer

Den generelle bestemmelse i AFL § 45 om fordeling af afståelsessummer ved afståelse af afskrivningsberettigede aktiver omfatter nu tillige kvoter. Således skal der ske en fordeling af afståelses- og anskaffelsessummer på samtlige indeholdte aktiver, herunder kvoter, jf. AFL § 45, stk. 2. Denne bestemmelse har givet anledning til en af de foreløbigt ganske få sager i administrativ praksis vedrørende CO2-kvoter. Således har Skatterådet i TfS 2006, 434 SR fortolket bestemmelsen bredt. I denne sag var spørgsmålet, hvilke kvoter der kunne anses at have en selvstændig værdi ved overdragelsen af et kraftværk. Spørgeren anmodede Skatterådet om at bekræfte, at der ved påtænkt overdragelse medio 2006 alene skulle henføres en værdi til CO2-kvoter svarende til de allerede tildelte (udstedte) årlige kvoter for 2005 og 2006.

Sagens omrejsningspunkt var med andre ord, hvorvidt der kunne siges at være erhvervet ret til CO2-kvoter ved en samlet tildeling i 2006 for hele perioden 2005-2007, og hermed også 2007, eller om retserhvervelsen alene sker ét år ad gangen. Selskabets repræsentant argumenterede for det sidste under henvisning til, at selvom tildelingsperioden strækker sig over flere år, er dette ikke ensbetydende med, at tildelingen for den nævnte periode sker én gang for alle. Der henvistes særligt til, at driftslederen blev tildelt 40 % for 2005 og 30 % for hver af de resterende år i tildelingsperioden, samt at den årlige kvotetildeling er betinget af visse forhold, jf. § 20, stk. 2 i CO2-kvoteloven. Betingelserne for tildeling skal med andre ord ikke kun være opfyldt på tidspunktet for den oprindelige tildeling, men tillige på tidspunktet for de årlige tildelinger. Det blev yderligere anført, at kvoten må komme til eksistens, når den bliver tildelt på en sådan måde, at erhververen kan råde over kvoten ved som realdebitor i et gensidigt forpligtende aftaleforhold at levere kvoten til opfyldelse af overdragelsesaftalen (dvs. ved overførsel af kvoten til en anden konto i kvoteregisteret).

Ordlyden af AFL § 40 A, stk. 2, jf. stk. 1, synes at forudsætte, at erhververen kan råde over kvoten, jf. ordene “*giver ret til at producere, levere, anvende, udnytte eller fange...*”. Det kunne på baggrund heraf anføres, at CO2-kvoter, som ikke er udstedt, ej heller kan overdrages, og dermed ej heller kan indgå i en fordeling af salgssummen ved afhændelse af et kraftværk.

Der kan endvidere argumenteres for, at spørgsmålet om den skatteretlige retserhvervelse skal forstås på baggrund af CO2-kvotelovens § 20, som regulerer kvotetildelingen. Heraf fremgår blandt andet, at “*tildelingen af den årlige kvotegør er betinget af, at driftslederen er i besiddelse af en gyldig udledningstilladelse efter § 10, jf. dog § 9, stk. 2, at produktionsenheden ikke er taget permanent ud af drift ved starten af det år, kvoten tildeles for...*”. Heraf synes at kunne udledes en forudsætning om, at der sker en årlig tildeling, uanset om der overordnet set tildeles en samlet kvotegør for en treårsperiode. Det fremgår endvidere af bemærkningerne til § 20 i CO2-kvoteloven, at erhververen ikke kan

råde over den samlede periodetildeling forud for de enkelte år. En sådan fortolkning synes tillige at være i overensstemmelse med reglerne for registrering af køb og salg i kvoteregisteret samt i overensstemmelse med det faktiske handelsmønster for CO₂-kvoter, hvor der så vidt ses ikke foretages spothandler med kvoter vedrørende den senere del af tildelingsperioden, men alene terminshandler.

Repræsentanten påpegede yderligere, at der i den danske CO₂-kvoteloventil alene anvendes begrebet "tildeling", hvilket synes at overse den nuanceforskel, der findes i art. 11 i EU-kvotedirektivet, som sonder mellem "tildeling (allocation)" og "udstedelse (issue)", hvor "tildeling" referer til den samlede mængde kvoter, som medlemsstaten vil tildele, mens "udstedelse" refererer til den faktiske udstedelse, som den kompetente myndighed hvert år i 3-års-perioden udsteder senest 28. februar af en del af den samlede tildeling.

SKAT tillagde det afgørende betydning, at der ved salg af produktionsanlæg omfattende af CO₂-kvoteloventil tilladelse fra økonomi- og erhvervsministeren kan ske overdragelse af tilladelse til udledning af CO₂, således at den nye ejer vil kunne anvende den ikke-udnyttede del af den samlede CO₂-kvote. Endvidere blev det anført, at størrelsen af den ikke-anvendte del af kvoten er af betydning for den samlede overdragelsessum for kraftværket, og at den ikke-anvendte del af den samlede kvote reelt indgår i overdragelsen. Endvidere blev der henset til størrelsen af den samlede ikke-anvendte kvote på overdragelsestidspunktet, som blev fundet af betydning for, om den nye ejer vil blive nødt til at købe kvoter på spotmarkedet. Det blev således fundet uden betydning, at overdrageren i 2006 ikke endnu særskilt kunne råde over kvoten for 2007. På dette grundlag fandt SKAT, at en del af overdragelsessummen for et produktionsanlæg omfattende af CO₂-kvoteloventil skal anses for vederlag for ikke-anvendte CO₂-kvoter. Derfor skulle en del af den samlede overdragelsespris henføres til ikke-anvendte CO₂-kvoter.

Følges ovenstående resultat, gælder det, at alle tildelte kvoter, og herunder også ikke-udstedte kvoter, anses for at være anskaffet forud for et hvilket som helst køb af CO₂-kvoter i markedet. Dette påvirker tillige den måske uforudsete situation, hvor der i kvotevirksomheder sker en handel med kvoter, som i medfør af FIFO-princippet fører til en fuld kapitalgevinstbeskatning beregnet som forskellen mellem den gratis tildelte og først anskaffede kvote og salgsprisen.

Skattemæssig succession i CO₂-kvoter

Det fremgår eksplicit af bemærkningerne til loven, at fortjeneste ved salg af engangskvoter, herunder CO₂-kvoter, er omfattet af de almindelige regler om succession ved familiehandler og handler til nære medarbejdere, jf. KSL § 33 C (virksomhed eller andel heraf), succession fra dødsboer til arvingerne, jf. DBL § 36 (udlodning af aktiver), skattefri virksomhedsomdannelse til selskab, jf. VOL (personlig ejet virksomhed), samt de almindelige regler om indskud på ophørspension, jf. PBL § 15 A (erhvervs-mæssig virksomhed)(87). Med andre ord er CO₂-kvoter omfattet af virksomhedsbegrebet i disse specifikke henseender og udgør tillige et aktiv i skatteretlig henseende. Derimod kan CO₂-kvoter selvsagt ikke være omfattet af lovgivningen om aktiesuccession. Det er endnu uafklaret, i hvilken udstrækning CO₂-kvoter kan siges at indgå i reglerne om spaltning og tilførsel af aktiver efter fusionsskatte-loven. CO₂-kvoter må antages at udgøre aktiver omfattet af FUL § 15 b, stk. 2, om spaltning, mens det endnu er uklart om CO₂-kvoter kan udgøre en gren af en virksomhed ved en grenspaltning, jf. FUL § 15 b, stk. 3. Tilsvarende overvejelse opstår vedrørende reglerne om skattefri tilførsel af aktiver, jf. FUL § 15 c, stk. 2. Spørgsmålets besvarelse afhænger givetvis af den konkrete sammenhæng, hvori CO₂-kvoterne indgår i virksomheden. Fortolkningen skal ligeledes ske i overensstemmelse med definitionen af en virksomhedsgren i fusionsdirektivets art. 2i)(88).

Handel med overskydende kvoter

Overskydende kvoter handles ofte på en handelsplads for CO₂-kvoter. Ved denne handel er det - vist nok - almindelig praksis, at levering i det danske kvoteregister altid sker i december måned uanset aftaletidspunkt. På baggrund af denne handelspraksis kan det overvejes, om der i skatteretlig henseende foreligger en terminskontakt omfattet af KGL § 29, stk. 1. I tilfælde heraf finder lagerprincippet anvendelse, formentlig med betydelige praktiske udfordringer til følge. Der kan dog samtidig argumenteres for, at KGL § 29, stk. 2, omfatter denne situation, idet leveringen kan siges at finde sted inden for den afviklingsfrist, der på området anses for at være sædvanlig, hvorved kontrakten netop ikke anses for at være en terminskontrakt.

Armslængdeprincippet og transfer pricing

Det fremgår af bemærkningerne til AFL § 40 A, at LL § 2 også finder anvendelse ved overdragelser af CO₂-kvoter mellem interesseforbundne parter(89). Endvidere fremgår det, at dokumentationsforpligtelsen i SKL § 3 B tillige gælder sådanne overdragelser.

Der findes markedspriser for CO₂-kvoter og CO₂-kreditter. Koncerninterne transaktioner med sådanne aktiver skal ske i overensstemmelse med gældende markedspriser(90). I lyset af de manglende juridiske rammer for CDM- og JI-projekter opstår der tillige skatteretlige problemstillinger i forbindelse hermed, herunder transfer pricing problemer, hvis der indgår transaktioner mellem koncernforbundne selskaber. De skattemæssige usikkerheder kan måske imødegås ved indgåelse af APA'er med skattemyndighederne i de involverede lande. Det skal således undersøges, hvilke transaktioner der er værdifulde og herved, i overensstemmelse med OECD Transfer Pricing Guidelines, udføres en funktionel analyse af hele strukturen for projekterne. Herunder skal supply chain transaktioner undersøges i lyset af armslængdeprincippet, herunder drift og vedligeholdelse af strukturen i projektlandene. Endvidere medfører CDM- og JI-projekter, at der gennemføres betydelige investeringer fra selskaber i Annex 1 lande samt udvikling af en teknologi til reduktion af drivhusgasser. Ved sådanne transaktioner kan der opstå spørgsmål i henseende til immaterielle aktiver og teknologi-overførsel.

Særligt problematisk i forhold til armslængdeprincippet er sådanne situationer, hvor transaktionerne vedrører overdragelser af rettighederne under CDM- og JI-projekter, inden disse har resulteret i kreditter ved realisation af de tilsigtede emissionsreduktioner. For sådanne forstadier til CO₂-kreditter findes der ikke et ligeså udviklet marked, hvorved prissætningen ved koncerninterne transaktioner vanskeliggøres.

Modregning af overskydende/manglende CO₂-kvoter vedrørende varmeproducenter

Ved vedtagelsen af CO₂-kvoteloventil blev der samtidig gennemført ændringer i varmeforsyningsloven. Det fremgik herefter af sidstnævnte lovs § 20, stk. 9, at værdien af overskydende CO₂-kvoter tildelt varmeproduktion modregnes i priserne for ydelser omfattet af varmeforsyningsloven. Denne ændring affødte siden, at Transport- og Energiministerens udstedte bekendtgørelse nr. 950 af 11.10.2005, som indeholder reglerne for fremgangsmåden og tidspunktet for modregning af overskydende CO₂-kvoter i varmeprisen. Af denne bekendtgørelse følger det af § 4, stk. 1, at varmeproduktionsenheden vederlagsfrit skal kunne overføre overskydende kvoter til varmeaftagerens konto i handelsregisteret, og i medfør af stk. 2, at varmeaftageren vederlagsfrit skal kunne overføre et nødvendigt antal kvoter til varmeproduktionsenhedens konto i kvoteregisteret, såfremt sidstnævnte ikke er i besiddelse af tilstrækkelige kvoter i forhold til den udledte CO₂.

Konsekvenserne af en omfordeling i medfør af ovenstående er der ikke direkte taget stilling til i den relevante skattelovgivning, idet det må lægges til grund, at en omfordeling ikke er omfattet af LL § 7 Y, som må antages at vedrøre statens eller andres førstegangstildelinger. Det forholder sig typisk således, at en omfordeling sker mellem selvstændige juridiske enheder og bliver registreret i kvoteregisteret. Der vil således være tale om en overdragelse omfattet af AFL § 40 A.

Avanceopgørelsen sker på baggrund af den tvungne gratis overdragelse, dvs. salgssummen udgør nul. Det er endnu uafklaret, hvorledes dette udgangspunkt spiller sammen med transfer pricing reglerne i LL § 2, i det omfang transaktionen finder sted mellem koncernforbundne selskaber. Det er i denne henseende åbenbart, at en overdragelse til nul kr. ikke udtrykker den værdi, som kan opnås ved et salg i det fri marked. Herved opfyldes armslængdeprincippet umiddelbart ikke.

På baggrund af retspraksis kan det dog konstateres, at (udenlandske) juridiske restriktioner, der pålægges et selskab, kan have betydning for fastlæggelsen af armslængdevilkår. Således ses der i praksis vedrørende rentefiksering hos et dansk kreditorselskab at være taget hensyn til de svenske regler om *vilkorat aktieägertilskott*, idet det efter disse regler er forbudt af lade fordringen være forrentet. Østre landsret fandt ikke anledning til at gennemføre en rentefiksering i en sådan situation, hvor man efterlever kravene i svensk selskabsret(91). Tilsvarende ses der at være taget hensyn til franske skatteregler, hvorefter renteudgifter fra et fransk datterselskab til dettes danske moderselskab alene kunne begæres fradraget til en lavere rentesats end den danske mindsterente(92). På tilsvarende vis kan der argumenteres for, at den konkrete overdragelsespris er påtvunget af lovgivningsmagten og dermed ikke kan anfægtes i skatteretlig forstand.

Investeringselskaber

Der kan konstateres en global tendens til etablering af flere og flere investeringselskaber og investeringsfonde med henblik på handel med og investering i CO2-kvoter og kreditter. Sådanne er også ved at vinde indpas i en dansk kontekst. Afgørelsen i SKM 2008, 244 SR bærer vidnesbyrd herom. I denne sag anmodede et nystiftet investeringselskab Skatterådet om at blive anset for at være et investeringselskab omfattet af ABL § 19, med lagerbeskatning af investorerne til følge. Det fremgik af sagens oplysninger, at det er selskabets formål at investere selskabets midler i en portefølje af EU CO2-kontrakter, som vedrører emissionstilladelser handlet på et reguleret marked og afviklet via anerkendte clearinginstitutter, med henblik på derigennem at opnå kapitalvækst. Det var hertil endvidere oplyst, at de omhandlede EU CO2-kontrakter i praksis vil være futures relateret til EU CO2-kvoter.

Med henblik på at bringe ABL § 19 i anvendelse skal selskabet anses for at være et investeringselskab i medfør af ABL § 19, stk. 2. For selskaber, der ikke udgør investeringsinstitutter omfattet af direktiv 85/611/EØF, gælder dette selskaber, (1) hvis virksomhed består i investering i værdipapirer m.v., og (2) hvor andele i selskabet på forlangende af ihændehaverne skal tilbagekøbes for midler af selskabets formue (3) til en kursværdi, der ikke i væsentlig grad er mindre end den indre værdi.

Skatterådet fandt, at alle tre betingelser var opfyldt. Det forhold, som særligt påkalder sig interesse i denne henseende, er betingelse nr. 1, hvor det som nævnt er et krav, at der er tale om investering i "værdipapirer m.v.". SKAT tillagde det i denne henseende betydning, at det var oplyst, at der i praksis ville være tale om handel med futures relateret til EU CO2-kvoter, samt at disse derivataftaler er omfattet af VPHL § 2 og bilag 5 om finansiell virksomhed.

Der fremgår ikke andre oplysninger af det offentliggjorte referat end det nævnte, og SKAT må herved have fundet det godt gjort, at der er tale om handel med futures(93).

Bemærkningerne til ABL § 19 indeholder følgende udsagn om begrebet værdipapirer(94):

"Ved værdipapirer m.v. forstås navnlig: Aktier, investeringsbeviser, obligationer, andre pengefordringer (herunder pengeinstituttindestånder og kontanter) og rettigheder over disse samt finansielle kontrakter som nævnt i kursgevinstlovens og rettigheder over disse.

Finansielle kontakter som nævnt i kursgevinstloven omfatter terminskontrakter, der enten ikke opfyldes ved levering, eller hvor afviklings-tidspunktet ikke ligger inden for den afviklingsfrist, der er sædvanlig

på området, samt aftaler om køberetter og salgsretter. Det gælder dog ikke aftaler over fast ejendom."

Denne definition synes ikke at kunne rumme CO2-kontakter og -kreditter omfattet af AFL § 40 A. Retstilstanden må derfor være således, at selskaber der investerer i CO2-kvoter eller -kreditter ikke kan anses for at investere i værdipapirer i ABL § 19's forstand. Dermed synes det korrekt at anse selskabet, som omfattet af det bindende svar, for at være omfattet af ABL § 19, idet selskabet netop investerer i futures vedrørende CO2-kvoter og kreditter.

Frdrag for afgifter

I visse lande anses afgiften for overtrædelse af den maksimalt tilladte udledning af CO2 som en fradragsberettiget omkostning. Dette er ikke tilfældet i dansk ret, hvor der sædvanligvis ikke tillades fradragsret for pønale afgifter(95).

Skatteretlige problemstillinger vedrørende Joint Implementation (JI) og Clean Development Mechanism (CDM) projekter

JI- og CDM-projekter giver anledning til en række hidtil uafklarede skatteretlige problemstillinger(96). Nogle af disse skal belyses i det følgende.

Den skatteretlige kvalifikation af CO2-kreditter

Den skattemæssige behandling af de erhvervede rettigheder i form af såkaldte CO2-kreditter (CER- og ERU- eller JI-/CDM-kreditter) er endnu uafklaret. Resultatet afhænger af, om sådanne kreditter kan sidestilles med egentlige CO2-kvoter i skatteretlig forstand. Det er ikke specifikt angivet i loven eller i bemærkningerne hertil, hvordan den skattemæssige behandling af CO2-kreditter opnået ved deltagelse i JI/CDM-programmer er.

Der er usikkerhed om den juridiske kvalifikation af CER's. Således er det blevet anført, at CER's kan enten anskues som "transferable securities" eller rettigheder, som udspringer af et aktiv. Dette skaber tillige en usikkerhed i henseende til den skatteretlige behandling af CER's, hvilket kan føre til dobbeltbeskatning.

Hvis en virksomhed ikke har brug for JI- eller CDM-kvoterne, kan der som nævnt handles med disse. Energistyrelsen omtaler i denne forbindelse muligheden for handel med CO2-kreditter som handel med *optioner*(97). Dette kunne således tyde på, at Energistyrelsen ikke anser en CO2-kredit for at være en kvote, men derimod et andet finansielt instrument.

Det er dog min vurdering, at CO2-kreditter *bør kunne sidestilles med CO2-kvoter i skattemæssig henseende*. Baggrunden herfor er, (1) at CO2-kreditter kan ombyttes til CO2-kvoter og dermed har samme funktion, og (2) at selve kvote-begrebet, som ligger til grund for den danske lovgivning herom, er meget bredt formuleret. Dette gælder også, selvom ordet "kvote" ikke er anvendt i forbindelse med ERU- og CER-kreditter.

Spørgsmålet er relevant for så vidt angår selve erhvervelsen af CO2-kreditte og eventuel handel hermed inden egentlig ombytning til CO2-kvoter i medfør af linking-reglerne. Hvis det antages, at CO2-kreditterne skal sidestilles med erhvervelse af CO2-kvoter mod vederlæggelse, indebærer dette, at køberne af CO2-kreditterne kan fradrage købesummen, i takt med at kreditterne udnyttes. Hvis erhvervelsen af CO2-kreditter mod forudbetaling *ikke* anses for at kunne sidestilles med erhvervelse af CO2-kvoter, kan deltagerne ikke fradrage anskaffelses-summen for CO2-kreditterne.

Uanset kvalifikationen af CO2-kreditter er der tale om et aktiv, der kan overdrages, herunder også koncerninternt. Denne adgang medfører særlige problemer i forhold til værdiansættelsen, hvilket kræver en forståelse af instrumentets natur og de særlige markedsbetingelser.

Tildeling af CO2-kreditter

Ved opnåelse af de reduktionsmål, der er sat for CDM- og JI-projekter, udstedes der CO2-kreditter af de involverede lande. Man kan i denne forbindelse stille det spørgsmål, om en sådan udstedelse svarer til en vederlagsfri tildeling til kvotevirksomheder i disses hjemlande,

eller om der i stedet er tale om en erhvervelse af CO₂-kreditter gennem en art terminshandel, idet der faktisk betales til et projekt i forventning om en fremtidig udstedelse af CO₂-kreditter.

Selve udstedelsen af CER og uddelingen heraf kan nu ske i overensstemmelse med retningslinjer udstedt af IBRD: CER Issuance and Distribution, August 22, 2007. Heraf fremgår, at tildeling kan ske direkte fra en såkaldt "pending account" i CDM-registeret, hvorfra CER's videreuddesles til konti tilhørende project participants og andre "Party Involved".

Som nævnt ovenfor er det min vurdering, at CO₂-kreditter kan sidestilles med CO₂-kvoter i national skatteretlig henseende. Derimod kan det diskuteres, om LL § 7 Y finder anvendelse, idet denne bestemmelse synes at forudsætte en vederlagsfri tildeling. Der kan således argumenteres for, at et JI- eller CDM-projekt er udtryk for en frembringelse af CO₂-kreditter mod betaling for projektet. På den anden side kan der dog også argumenteres for, at tildelingen nok sker vederlagsfrit, uanset at der er afholdt omkostninger for at komme i den situation, at der er skabt de fornødne reduktioner i udledningen i de pågældende lande.

Særligt om Carbon Funds og kreditter indvundet gennem sådanne

Ved strukturering af carbon fonde hylder investorer det princip, at selve fondsstrukturen skal være skattemæssigt neutral: dvs. den skattemæssige behandling må ikke afvige fra, hvad der ville have været tilfældet, hvis investor direkte havde foretaget CER investeringen selv(98). En optimal struktur for en investor og en kvotevirksomhed er ikke nødvendigvis identisk, idet en investor formentlig i skattemæssig henseende ønsker afkast af egenkapital, mens en kvotevirksomhed ønsker en købstransaktion af kreditten. Master funds i carbon markedet er på linje med mange andre funds organiseret som limited partnerships eller placeret i lav-skattelande som skattefritagende selskaber(99).

I forbindelse med fondsstrukturering skal betingelserne i Kyoto-protokollen have for øje, herunder at projektdeltagere alene kan udgøres af autoriserede enheder beliggende i Annex I lande. Det modvirker generelt anvendelse af lavskatteselskaber som projektdeltager, at der eventuelt skal betales ikke krediterbar skat i projektlandet, eventuelt i mangel af en DBO, eller idet der kan komme CFC-beskatning på tale i investorenes hjemlande(100). Det skal endvidere særligt overvejes, om en konto i et nationalt register giver anledning til at statuere et fast driftssted i dette land for en off-shore fund. Tilsvarende spørgsmål opstår vedrørende aktiviteterne i projektlandet samt ved aktiviteterne i det land, hvor carbon fund manager er hjemmehørende. I de fleste tilfælde kan sådanne overvejelser dog besvares benægtende.

Fra en helt overordnet betragtning er det af afgørende betydning at kvalificere deltagerens *indskud* i en carbon fund. En sådan eksersits forudsætter, at selve carbon fonden kan kvalificeres. Flere carbon funds er organiseret på en måde, som synes fremmed i Danmark, og benævnes således som en "Trust Fund". Indholdet af stiftelsesaftalen giver det indtryk, at der er tale om en trust. Det synes derfor rimeligt at lægge til grund, at flere carbon fonde er en udenlandsk trust. Den skattemæssige problemstilling består herefter i at tage stilling til, hvordan en sådan carbon fund skal kvalificeres efter danske principper.

Der er dog usikkerhed om *kvalifikationen af trusts* i dansk skatteret, idet der ikke findes nogen særlig praksis herom, og idet en trust ikke umiddelbart kan sammenlignes med en fond. Der er som nævnt ikke særlig meget vejledning at hente i administrativ praksis eller domstolspraksis. Spørgsmålet om den skattemæssige behandling ved indskud i trusts har dog været oppe i et par sager(101). I disse sager blev en trust konkret anset for at være adskilt fra stifterens formue, og at stifteren derfor ikke skulle anses som ejer af de aktiver, som var overført til trusten og dermed heller ikke skulle indtægtsføre afkastet heraf. Der kan dog ikke udledes noget entydigt eller generelt heraf til brug for kvalifikationen af carbon funds, som er organiseret som trust funds.

Carbon funds kan således efter gældende ret såvel anses for at være selvstændige skattesubjekter som transparente enheder.

Der er flere forskellige synsvinkler på, hvordan indskuddet skal behandles i skattemæssig henseende.

1. I visse tilfælde kan det overvejes om indskud i en carbon fund kan behandles som en gave. Deltagerne vil ikke have fradrag for "gaven". Der er heller ikke adgang til afskrivning på de igangsatte projekter gennem en sådan carbon fund. Det bør tillige afklares, om indskuddet finder sted i en fond eller trust, som er stiftet eller oprettet i et land, hvor fonde eller trusts beskattes væsentligt lavere end efter danske regler. Dette vil som udgangspunkt sige en beskatning på mindre end 21 %. Er dette tilfældet, skal der betales en afgift på 20 % af indskuddet, jf. § 3 A i fondsbeskatningsloven.
2. Det er uklart, om indskuddet vil kunne anses som betaling for en ejerandel (et værdipapir) omfattet af aktieavancebeskatningsloven, eller om der er tale om et aktiv, hvor en eventuel avance ved afståelse er skattefri. En forudsætning for at være omfattet af aktieavancebeskatningsloven er, at der er tale om et værdipapir, der svarer til aktier, anparter, andelsbeviser mv. Det synes ikke oplagt, at dette skulle være tilfældet.
3. Man kan endelig overveje, om indskuddet helt eller delvist skal betragtes som en forudbetaling for CO₂-kreditter. En forudbetaling af CO₂-kreditter bør kunne sidestilles med et direkte køb heraf, dog med den forskel, at der først erhverves endelig ret til CO₂-kreditterne, når udledningsreduktionen er opnået, og CO₂-kreditterne dermed er kommet til eksistens. En sådan synsvinkel indebærer, at CO₂-kreditterne må anses for at være erhvervet mod vederlag. Denne synsvinkel kan næppe anlægges, hvis der ikke faktisk sker en tildeling af CO₂-kreditter på et senere tidspunkt. I sådanne tilfælde kunne der i stedet være tale om et gaveindskud som omtalt ovenfor.

Hvis en carbon fund modsat det ovenfor antagne ikke anerkendes som et selvstændigt skattesubjekt, gælder der andre principper for den skattemæssige behandling.

Således vil deltagerne ikke blive anset for at have givet afkald på de indskudte midler. Der er ikke tale om en gave, men i stedet om etablering af samarbejde og eventuelt sameje mellem deltagerne i forhold til de enkelte projekter eller etablering af et interessentskabslignende samarbejde. Det er tillige muligt at anse indskuddet i denne situation som et køb med forudbetaling. Dette vil samtidig formentlig indebære, at deltagerne skal beskattes direkte af et eventuelt skattepligtigt afkast af indskuddet. Eventuelle udgifter i forbindelse med projekterne vil formentlig kunne fradrages som driftsomkostninger hhv. aktiveres og afskrives direkte hos danske deltagere. Dette gælder dog ikke for faste driftssteder og faste ejendomme, som selskaberne måtte få i udlandet. Da de projekter, som gennemføres, gennemføres i udlandet, er der en stor sandsynlighed for, at hvert enkelt projekt vil udgøre et fast driftssted i det enkelte land. Derved vil eventuelle nettoindtægter/nettoudgifter, som kan henføres til de enkelte projekter/faste driftssteder, ikke være skattepligtige i Danmark.

Synsvinklen indebærer også, at udstedelsen af CO₂-kreditter gennem carbon fund ikke udløser selvstændige skattemæssige spørgsmål, idet CO₂-kreditterne i givet fald skal behandles direkte hos deltagerne.

Samtidig vil deltagerne blive opfattet som direkte medejer til de enkelte aktiver i projekterne og vil have adgang til afskrivning på enkelte aktiver, som ikke vedrører/udgør faste driftssteder og faste ejendomme i udlandet.

Den skattemæssige behandling ved tildeling af CO₂-kreditter gennem carbon funds er heller ikke afklaret endnu.

Hvis en carbon fund anerkendes som selvstændigt skattesubjekt, anses trustformuen for adskilt fra deltagerens formue. Hermed er deltagerne ikke direkte skattepligtige af de løbende indtægter og udgifter

opnået/afholdt i carbon fund. Det skal derfor undersøges, hvilke skattemæssige konsekvenser tildelingen af CO₂-kreditter til deltagerne gennem carbon fund kan få.

Hvis carbon fund anerkendes som et selvstændigt skattesubjekt, og tildelingen kommer herfra, må det overvejes, om deltagerne har et sådant ejerskab til formuen, at dette kan sidestilles med ejerskab over et selskab, og herved også at carbon fund skal kunne sidestilles med et selskab. Dette spørgsmål får særligt betydning ved vurderingen af, om tildelingen af CO₂-kreditter anses for at være udbytter, jf. selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2, eller stk. 3. Hvis dette ikke er tilfældet, må tildelingen af CO₂-kreditter anses for at være en skattepligtig udlodning, jf. statskattelovens § 4. Deltagerne må i givet fald skulle beskattes af værdien af de tildelte CO₂-kreditter på tildelingstidspunktet.

Ved selve tildelingen af CO₂-kreditter vil der blot være tale om levering af forudbetalte CO₂-kreditter. I skattemæssig henseende vil selve tildelingen derfor ikke udløse skattemæssige konsekvenser. Det kan ikke være udslagsgivende, om tildelingen sker gennem en carbon fund eller direkte fra de involverede lande.

6.3. Behandlingen af CO₂-kvoter og -kreditter efter dobbeltbeskatningsoverenskomsterne

Det er oplagt, at der tillige består et behov for at kvalificere CO₂-kvoter og -kreditter i medfør af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne. Idet der er uklarhed om klassifikationen af CO₂-kvoter og kreditter samt carbon funds, opstår der selvsagt tillige uafklarede spørgsmål vedrørende behandlingen under dobbeltbeskatningsoverenskomsterne.

Konkret opstår problemstillingen, om der med CDM- eller JI-projekterne konstitueres fast driftssted i projektstaten, og herunder om eventuelle indtægter og udgifter udgør erhvervsindkomst i medfør af art. 7 i OECD's modelindkomst eller FN's modeloverenskomst. De opnåede kvoter kan endvidere anskues som formuegenstande omfattet af art. 13, stk. 2 eller stk. 5, i OECD's modeloverenskomst. Indtil videre er der dog ikke taget direkte stilling til problemstillingen, hvorfor der også på dette område råder en betydelig usikkerhed.

7. Afslutning og perspektivering

Der er ikke tvivl om, at drivhusgasserne har indtaget den politiske dagsorden. Fremstillingen har vist, at reguleringen af drivhusgasser er et vanskeligt område, som ikke i tilstrækkelig grad er tænkt sammen med beskatningen af CO₂-kvoter og -kreditter. Der er således behov for at sikre et fornuftigt samspil mellem den nationale og internationale regulering af kvotemarkedet og de skattemæssige implikationer heraf. Den danske lovgivning om beskatning af CO₂-kvoter er første skridt på vejen, men forhåbentlig ikke sidste, idet der fortsat kan konstateres en række principielle spørgsmål, som der ikke er taget endeligt stilling til.

- (1) Det er tillige i UK foreslået, at CO₂-kvotesystemet også skal gælde for almindelige husholdninger, jf. *Hauerslev Larsen og Meilstrup* i Danmarks grønne vinderstrategi, Ugebladet Mandag Morgen, 2008, p. 69 ff. Et tilsvarende forslag er lagt frem af *Meilstrup* i Berlingske Tidende, Debat, 3. juli, 2008, p. 9.
- (2) Jf. *Wiegand* i Danmarks grønne vinderstrategi, Ugebladet Mandag Morgen, 2008, p. 16. Se også Cooper i Tax Analyst: Energy - a special supplement to tax notes, state tax notes, and tax notes international, 2006, p. 103: "...It is important to our country that the tax laws continue to provide needed tax incentives...".
- (3) Se eksempelvis *van den Brink* i ET 2008, p. 251 ff, Tax Analyst. Energy - a special supplement to tax notes, state tax notes, and tax notes international, nov. 27, 2006 og *Hemmingsen*: Miljøskatter, 1997, og *Hemmingsen* i Julebog, 1996: Miljøskatter - et nyt beskatningsinstrument, p. 39 ff, om beskatningens rolle på miljøområdet. Se om den seneste omlægning af danske energiafgifter, *Clausen* i UFS 2008, p. 2927 ff.
- (4) Se eksempelvis *Haseeb Ansari* i Deketelaere et al (red.): Critical Issues in Environmental Taxation - International and Comparative Perspectives, vol. IV, p. 2006, p. 51 ff og om grønne skattereformer i Europa, *Ekins & Speck* i Chalifour et al (red.): Critical Issues in Environmental Taxation - International and Comparative Perspectives, vol. V, 2008, p. 77 ff.
- (5) Jf. *Pagh* i TfM 2007, 415.
- (6) Se herom *Hauerslev Larsen og Meilstrup* i Danmarks grønne vinderstrategi, Ugebladet Mandag Morgen, 2008, p. 69.
- (7) Jf. *Stewart* i Tax Notes Int'l June 9, 2008, p. 811.
- (8) Id.
- (9) Id., hvor Island fremhæves som en oplagt vindernation grundet geotermiske forhold, mens Kina nævnes som en oplagt tabernation grundet den store kulafhængighed.
- (10) Jf. EU Action against climate change, 2007, p. 15.
- (11) Prisudviklingen på kreditmarkedet skyldes først og fremmest to forhold: 1) Et kraftigt efterspørgselspres fra store EU-lande som Italien og Spanien, og fra Japan og Canada; 2) Kina dominerer markedet (med ca. 50 % af alle CDM-kreditter) og har sat en minimumspris på 8 EUR/ton.
- (12) Jf. *Pagh* i TfM 2007, 415. Forfatteren giver i sin artikel overblik over forskellige juridiske udfordringer forbundet med reguleringen af drivhusgasser, herunder de forvaltningsretlige, konkurrenceretlige, statsstøtteretlige og markedsretlige aspekter.
- (13) Se Kyoto Protocol to the United Nations Framework Convention On Climate Change, 1998. Forud herfor ligger i 1992 den første klima-konvention, baseret på Rio-konferencen. Omfattet af følgende gasser: CO₂, CH₄, N₂O, HfC, PFC og SF₆.
- (14) I EU-regi har 2005-2008 været en prøveperiode.
- (15) Dette fremgår af EU's egen fordeling af begrænsningen, selvom det af bilag B til Kyoto-protokollen ud for hver af de medtagne EU-lande fremgår, at disse skal reducere med 8 %.
- (16) Se generelt herom <http://ji.unfccc/> og <http://cdm.unfccc.int/index.html>.
- (17) United Nations Framework Convention on Climate Change.
- (18) Jf. herom *MacLachlan* i International Tax Review, March 2007, p. 2. Standardaftaler er udviklet af International Emissions Trading Association (IETA), se www.ieta.org, og af World Bank, se www.carbonfinance.org. Der har udviklet sig visse derivater, herunder eksempelvis Carbon Credit Notes (CCN eller Promissory note), som udstedes i Sydafrika af Sterling Waterford og børsnoteret. En CCN defineres som: "...A CCN is a fully underwritten obligation (in the form of a note or bond) to deliver a carbon credit (CER) to the purchaser at a specified future date. It is deemed a derivative because its value derives from the underlying CER...", jf. Guidebook to Financing CDM projects, 2007, p. 23.
- (19) Se herom *Carr & Rosembuj* [2007] 2 Env. Liability, p. 116.
- (20) Jf. *Carr & Rosembuj* [2007] 2 Env. Liability, p. 117.
- (21) Id.
- (22) Jf. *MacLachlan* i International tax Review, March 2007: Taxing Times for Climate Change, p. 1. Antallet af CDM-projekter har rundet 1000 og er stærkt stigende.
- (23) EUA og CER er "fungible", hvorved CER-kreditter kan ombyttes til EUA-kvoter. Dette betyder blandt andet, at EUA-prisdannelsen kan (og faktisk) spille(r) en stor rolle på markedsprisen for CER-kreditter, jf. *MacLachlan* i International Tax Review, March 2007, p. 1.
- (24) Se generelt om CDM finance: Guidebook to Financing CDM Projects, 2008.
- (25) Jf. *MacLachlan* i International Tax Review, March 2007, p. 2.
- (26) Se <http://carbonfinance.org/Router.cfm?Page=Home&ItemID=24675>. Eksempelvis er Danish Carbon Fund stiftet med det formål at opnå CO₂-kreditter til fordeling blandt deltagerne (Udenrigsministeriet, Miljøministeriet og en række private virksomheder, jf. www.danishcdm.um.dk).
- (27) Jf. herom www.carbonfinance.org. Prototype Carbon Fund blev stiftet i 2000 med henblik på at stimulere den globale interesse for området og at fungere som rollemodel for andre carbon fonde. Siden er et væsentligt antal offentlige og private fonde blevet etableret, jf. hertil *Carr & Rosembuj* i [2007] Env. Liability, p. 114 ff.
- (28) Se Rådets beslutning 2002/358 om godkendelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af Kyoto-protokollen til de Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og om den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed og herom eksempelvis *Pagh* i TfM 2002, 415 og *Gram Mortensen* i EU-ret og menneskeret, 2004, p. 217 ff.
- (29) Jf. herom *Pagh* i TfS 2007, 415.
- (30) Se direktiv 2003/87 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasser i Fællesskabet og om en ændring af direktiv 96/61 (kvotedirektivet). Direktivets ordning er inspireret af tidligere amerikanske erfaringer med handel med emissionskvoter for svovldioxid, som viste sig at være et effektivt middel til reduktion af udledning samt sikring af mere miljø for pengene, jf. *Pagh* i TfS 2007, 415 og *Gram Mortensen* i EU-ret og menneskeret, 2004, p. 217 ff. Ordningen er tillige i overensstemmelse med økonomisk teori til optimal allokering af ressourcer og afspejling af eksternaliteter i virksomhedernes omkostninger. Se herom eksempelvis *Andersson*: International Taxation of Emission Trading, IFA, Seminar, B, September 9, 2007.
- (31) Der eksisterer dog også andre, jf. eksempelvis om New Zealand, *Cullen & Parker* in 2007 WTD 236-15, hvor der redegøres for det i 2007 præsenterede "greenhouse gas emission trading scheme".
- (32) Jf. *Moe*: Miljøret, 2007, p. 269 og *Pagh* i TfS 2007, 415, fn. 10.
- (33) Jf. direktivets bilag I.
- (34) Jf. direktivets art. 4.
- (35) Jf. art. 16(3).
- (36) Jf. art. 9 og herom bilag III.
- (37) Dette forudsætter, at sådanne kvoter er godkendt efter proceduren i direktivets art. 25, som omhandler den kreds af lande omfattet af Kyoto-protokollen.
- (38) Jf. art. 12(4).
- (39) Jf. direktivets art. 15 og 16 og bilag V.
- (40) Kommissionen har ikke godkendt den danske CO₂-afgiftsfritagelse for kvotevirksomheder, idet kvoterne tildeles gratis, jf. herom Europaudvalgets bilag 49 og 86, 2006 og herom *Pagh* i TfS 2007, 415 samt *Dias Soares* i EC Tax Review 2007-4, p. 184 ff. Samtidig kan det ikke udelukkes, at den omfattende gratis tildeling i sig selv udgør en statsstøtte i strid med EF-traktaten, herunder særligt lyset af kvotevirksomhedernes efterfølgende salg af overskydende kvoter, jf. *Pagh* i TfM 2007, 415 og *Gram Mortensen* i EU-ret og menneskeret, 2004, p. 217 ff. EU-kommissionen har dog specifikt godkendt de danske kvotebeskatningsregler, jf. brev af 8. september 2005, som findes på http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/. Begrundelsen var, at der ikke i kvotebeskatningen sondres mellem forskellige typer af kvoter, eller mellem hvem der har tildelt kvoterne. Samtidig henvises til det forhold, at ordningen ikke medfører tab af statslige midler og ej heller giver bestemte virksomheder en økonomisk fordel i forhold til andre.
- (41) Jf. direktiv 2004/101/EF om ændring af direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasser i Fællesskabet, for så vidt angår Kyoto-protokollens projektmechanismer. Se også herom *Gram Mortensen* i EU-ret og menneskeret, 2004, p. 217 ff.
- (42) Jf. direktivets art. 3, litra M) og N) og præambelens pkt. 5.

- (43) Den forholdsmæssige andel, der kan opfyldes med CER og ERU, fremgår også af Bilag III, pkt. 12 til direktivet. Direktivet er dermed til hinder for, at en medlemsstat kan opfylde sine reduktionsmål alene ved at gennemføre projekter i andre lande uden for EU. Eksempelvis blev den danske nationale tildelingsplan ikke anerkendt med et oprindeligt udspil om 19 % af den samlede kvotemængde, der kunne opnås ved JI- og CDM-kreditter. Kommissionen betingende sig, at dette blev reduceret til 17 %, jf. herom kommissionens beslutning af 31.8. 2007 og hertil *Pagh* i TfS 2007, 415.
- (44) Jf. direktivets art. 11b(3).
- (45) Jf. EU action against climate change, EU Emissions Trading: an open system promoting global innovation, 2007, p. 17.
- (46) Jf. direktiv 2006/96 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet. Se herom eksempelvis *Dias Soares* i EC Tax Review 2007-4, p. 184 ff, som blandt andet omtaler den eksisterende dobbeltregulering af energisektoren som følge af dette direktiv og kvotedirektivet.
- (47) Jf. *Pagh* i TfS 2007, 415
- (48) Jf. bemærkningerne til lov nr. 464 af 9.6.2004 (L 229), pkt. 3.6 og Skatteministeriets rapport: Omfanget af dobbeltregulering af CO₂-udledningerne ved kvoter og afgifter, marts 2006. Se generelt om denne dobbeltregulering i EU-retlig be-lysning, *Dias Soares* i EC Tax Review, 2007-4, p. 184 ff. Forfatteren argumenterer for, at dobbeltreguleringen medfører effektivitetstab, som ikke kan begrundes i miljømæssige gevinster, som kunne retfærdiggøre efterlevelse af Lissabon-strategien. Se endvidere samme forfatter i Chalifour et al (red.): Critical Issues in Environmental Taxation - International and Comparative Perspectives, vol. V, 2008, p. 205 ff, hvor det konstateres, at der ikke synes at være gode argumenter for at opretholde dobbeltreguleringen. *Sullivan* analyserer i Tax Analyst: Energy - a special supplement to tax notes, state tax notes, and tax notes international, 2006, p. 29 ff, "carbon tax" over for "capandtrade" systemer, men inddrager ikke den situation, at der altså også kan forekomme dobbeltregulering.
- (49) Se herom *Pagh* i TfM 2007, 415 og *Gram Mortensen* i EU-ret og menneskeret 2004, p. 127 ff.
- (50) § 5. Loven omfatter følgende energirelaterede aktiviteter:
- 1) Energiproduktion på produktionsenheder med en indfyret effekt på 20 MW eller derover samt afbrænding af kulbrinter (flaring) uden energiudnyttelse på anlæg, som indgår i sådanne enheder.
 - 2) Raffinering på mineralolieraffinaderier.
 - 3) Produktion på koksværker.
- Stk. 2. Loven omfatter ikke produktionsenheder eller dele heraf, som har som hovedformål at forbrænde eller på anden måde behandle affald. Sådanne produktionsenheder, der også anvender andre brændsler end affald, og hvor indfyrenseffekten herfor er over 20 MW, er dog omfattet med den del af produktionsenheden, der ikke indfyre affald.
- § 6. Loven omfatter følgende aktiviteter inden for produktion og forarbejdning af ferrometaller:
- 1) Ristning eller sintring af malm, herunder svovlholdigt malm.
 - 2) Produktion af støbejern eller stål (første eller anden smeltning) med dertil hørende strengstøbning og med en kapacitet på mere end 2,5 t/time.
- § 7. Loven omfatter følgende aktiviteter inden for mineralindustri:
- 1) Fremstilling af klinker (cement) i roterovne med en produktionskapacitet på mere end 500 t/dag eller kalk i roterovne eller andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 t/dag.
 - 2) Fremstilling af glas, herunder glasfibre, med en smeltekapacitet på mere end 20 t/dag.
 - 3) Fremstilling af keramiske produkter ved brænding, navnlig tagsten, mursten, ildfaste sten, fliser, stentøj og porcelæn, med en produktionskapacitet på mere end 75 t/dag og en kapacitet på mere end 4 m³ /dag og en sættetæthed pr. oven på mere end 300 kg/m³.
- § 8. Loven omfatter følgende aktiviteter inden for pap- og papirindustrien:
- 1) Fremstilling af papirmasse af træ eller andre fibermaterialer.
 - 2) Fremstilling af papir og pap på en produktionsenhed med en produktionskapacitet på mere end 20 t/dag.
- (51) Jf. § 4, stk. 2.
- (52) Jf. bekg. nr. 100 af 21.2. 2008.
- (53) Jf. lovens § 9, stk. 1.
- (54) Af § 15 fremgår den samlede kvote for 1. periode til 100,5 mio. kvoter. Kvotetildelingen sker på grundlag af den gennemsnitlige historiske CO₂-udledning og el- og varmeproduktion i nærmere fastsatte basisår, jf. lovens § 16. Af § 17 fremgår reglerne for tildeling for produktionsenheder, som er sat i drift inden 2. januar 2002, af § 18 for produktionsenheder, som er sat i drift fra d. 2. januar 2002 til 31. marts 2004, og for produktionsenheder, der er sat i drift efter 31. marts 2004.
- (55) Jf. § 20, stk. 5.
- (56) Jf. lovens § 24.
- (57) Jf. § 15, stk. 2.
- (58) Jf. § 25, stk. 1.
- (59) Jf. § 25, stk. 2.
- (60) Jf. § 26, stk. 1.
- (61) Jf. § 26, stk. 2.
- (62) Jf. loven § 26, stk. 3 og 4.
- (63) Jf. eksempelvis hjemmesiden www.pointcarbon.com.
- (64) Jf. § 36.
- (65) Jf. bekendtgørelse nr. 386 af 27.4.2006 om ansøgning om tilladelse til projekter og godkendelse af JI- og CDM-kreditter og hertil Miljøstyrelsens vejledning om bekendtgørelse om ansøgning om tilladelse til projekter og godkendelse af JI- og CDM-kreditter, november 2006. Se også bekendtgørelse om kvoteregisteret samt CDM- og JI-projekter og -kreditter.
- (66) Jf. Taxation of emission trading within the EU - From (non-)existing regulation to daily practice and opportunities, PWC, 2006. Heri dokumenteres det, at kun få EU-medlemslande har udstedt retningslinjer vedrørende den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter.
- (67) Jf. IFRIC 3, som blev trukket tilbage i juni 2005 på grund af problemer med mismatch. Se herom IAS Plus - iGAAP 2007 - A guide to IFRS reporting, Deloitte, 2007, p. 421 ff. Mismatchet indebar, at en virksomhed, der var i besiddelse af præcis den mængde kvoter, som skulle anvendes til at indfri virksomhedens forpligtelser, stadig efter IFRIC 3 skulle rapportere gevinster eller tab, hvis der var udsving i fair value. I lyset heraf består der flere forskellige mulige strategier vedrørende rapportering af kvoter, jf. herom IAS Plus - iGAAP 2007 - A guide to IFRS reporting, Deloitte, 2007, p. 422 ff.
- (68) Jf. Taxation of emission trading within the EU - From (non-)existing regulation to daily practice and opportunities, PWC, 2006.
- (69) Se herom tillige *Andersson*: International taxation of emission trading, IFA, Seminar, B, September 9, 2007.
- (70) Jf. Taxation of emission trading within the EU - From (non-)existing regulation to daily practice and opportunities, PWC, 2006.
- (71) Jf. lov nr. 464 af 6.9.2004.
- (72) Se herom generelt *Bak* i R&R 2007/7, p. 42 ff. Reglerne omfatter alle nutidige og fremtidige kvoter, som ikke nødvendigvis tilsigter samme målsætning som CO₂-kvoterne. En kvoteform beslægtet med sidstnævnte, der er omfattet af reglerne, er skrottingsbeviser, som giver ret til at modtage en mépris ved leveringen af el fra vindmøller indtil en samlet produktion svarende til 20.000 fuldlasttimer. Skrottingsbeviset minder i sin konstruktion om CO₂-kvoter, som kun kan anvendes én gang, men hvor den ikke udnyttede del af kvoten kan overføres til det efterfølgende år, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 1 i lov nr. 1386 af 20.12.2004 (L 28).
- (73) Kvotelovgivningen er placeret samme sted i skattelovgivningen som andre immaterielle aktiver, men er ikke undergivet skattelovgivningens almindelige regler herom. Det synes dog berettiget at sige, at kvoter tillige udgør immaterielle aktiver i skatteretlig forstand. I andre lande anses kvoterne eksempelvis som "inventory", "intangibles" eller "stock", jf. ovennævnte rapport fra PWC.
- (74) Jf. pkt. 2 i bemærkningerne til L 28.
- (75) Jf. *Bak* i R&R 2007/7, p. 42 ff.
- (76) Jf. *Bak* i R&R 2007/7, p. 42.
- (77) Jf. CO₂-lovens § 2, nr. 11.
- (78) Jf. forslagens almindelige bemærkninger pkt. 1.
- (79) Jf. § 14 i kvoteloven og hertil bemærkningerne til lov nr. 464 af 9.6.2004 (L 229), pkt. 3.5.

- (80) Jf. *Bak* i R&R 2007/7, p. 42.
- (81) En gratis tildeling udgør så vidt ses også en erhvervelse, men i disse tilfælde, udgør anskaffelsessummen nul, jf. pkt. 3.4. i bemærkningerne til L 229 og *Bak* i R&R 2007/7, p. 42.
- (82) Jf. L 229, pkt. 3.2.
- (83) Jf. pkt. 3.3. i bemærkningerne til L 229.
- (84) Jf. atter pkt. 3.3. i bemærkningerne til L 229.
- (85) Jf. *Bak* i R&R 2007/7, p. 42 ff.
- (86) Jf. også *Bak* i R&R 2007/7, p. 42 ff.
- (87) Jf. § 1, nr. 1, i lov nr. 1386 af 20.12.2004 (L 28).
- (88) Jf. herom *Ståhl*: Fusionsdirektivet - Svensk beskatning i EG-rättslig belysning, 2005, p. 127 ff.
- (89) Jf. bemærkningerne til lov nr. 464 af 9.6.2004 (L 229), pkt. 3.5.
- (90) Se for et tidligt bidrag om transfer pricing og international kvotehandel, *Fischer*: International Emissions Trading Design and Tax Shifting By Multinational Corporations, 2002, Resources for the Future. Se generelt for en oversigt over spillet mellem transfer pricing regler og CDM-projekter, *Finan, Tran, Aymé-Gonzalez & Work* i *Arm's Length Standard* April/May 2008 og samme i *Tax Management's Transfer Pricing Report*, April 23, 2008, der blandt andet påpeger, at der ved CDM-projekter kan forekomme intentional set-off transaktioner i overensstemmelse med OECD's Transfer Pricing Guidelines.
- (91) Jf. TfS 1997, 102 Ø.
- (92) Jf. TfS TfS 1995, 528 LR.
- (93) En sådan investeringsstrategi fremgår for selskabet KlimaInvest A/S, som er noteret på fondsbørsen, jf. http://www.cinoba.com/klimainvest_files/file/klimainvest_prospekt.pdf.
- (94) Jf. bemærkningerne til lov nr. 1413 af 21/12 2005 (L 98 2005/06), under pkt. 2 a Investering.
- (95) Jf. eksempelvis *Pedersen m.fl.*: *Skatteretten* 1, 2004, p. 212.
- (96) Se eksempelvis *Maclachlan* i *International Tax Review*, March 2007, p. 3, der konkluderer følgende: "*What all this demonstrates is not only that the Kyoto Protocol rules for CDM projects were not designed with tax efficiency in mind but also that existing national tax laws have not (yet) been adapted to facilitate cross-border carbon finance structures. The result is arguably more tax risk and structural complexity for carbon funds than for many other types of investment funds, for example in the private equity and hedge fund arena. There is real need for climate change and tax policy makers to work more closely together to produce an international regulatory and tax system which helps the CDM mechanism achieve its central policy goal, this is, reduction of GHGs through the efficient allocation both of cross-border carbon finance and CERs to where they are needed in the global market.*".
- (97) www.ens.dk/sw661443.asp.
- (98) Jf. *Maclachlan* i *International Tax Review*, March 2007, p. 2, der på baggrund heraf udleder, at carbon funds og investment funds på denne led er identiske, dog således at særlige forhold gør sig gældende for carbon funds.
- (99) Jf. *Maclachlan* i *International Tax Review*, March 2007, p. 2.
- (100) Jf. *Maclachlan* i *International Tax Review*, March 2007, p. 2.
- (101) Jf. eksempelvis SKDM 1967, 8, TfS 1994, 605 LSR og TfS 2007, 1059 SR.